

ΤΥΧΙΚΟΣ

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή
Το περιοδικό που ενώνει τους πιστούς του Χριστού

ΙΟΥΛΙΟΣ -
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
2008

204

Λάβαμε για τούτη τη στήλη την εξής επιστολή:

Είμαι ο Τ.Κ. από τη Γερμανία και ελπίζω να με θυμάσαι.

Είπα να σου στείλω ένα γράμμα (αν και όχι με μελάνι, αλλά γραμμένο με τον υπολογιστή) αντί για e-mail.

Έμαθα πέρσι την περιπέτεια με την υγεία σου αδερφέ. Πήρα και κάνα δυο φορές τηλέφωνο τότε και άφησα μηνύματα. Σου εύχομαι ολόθερμα περαστικά και όλη αυτή η περιπέτεια να γίνει μια μακρινή ανάμνηση.

Διαβάζω τον «ΤΥΧΙΚΟ» στο ίντερνετ. Στο τεύχος Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου 2008 και στη στήλη **«Στιγμιότυπα από την Κοιλάδα της Σκιάς του Θανάτου»** λες:

«ΜΗΠΩΣ δεν πρέπει να τα σκέφτομαι αυτά ούτε να μοιράζομαι τις σκέψεις μου μαζί σας, όπως σύστησε κάποιος;»

Εγώ νομίζω ότι πρέπει να τα μοιράζεσαι. Από όλα τα βιβλία που έχω διαβάσει εκείνα τα μέρη που με έχουν αγγίξει περισσότερο είναι εκεί που ο συγγραφέας μοιράζει τον ίδιο του τον εαυτό. Εκεί δεν έχει κανείς να κάνει με απλή θεωρία αλλά με την αλήθεια.

Ο Παύλος και αυτός μοίραζε τον εαυτό του. Δεν ήθελε μόνο να δίνει την διδασκαλία. Έλεγε και τι του συνέβαινε:

«Ου γαρ θέλομεν υμάς αγνοεῖν, ἀδελφοί, υπέρ της θλίψεως ἡμῶν της γενομένης ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' υπερβολὴν υπέρ δύναμιν ἐβαρῆθημεν ὥστε ε-

ξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· ἄλλα αὐτοὶ ἐν εαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιοῦντες ὦμεν ἐφ' εαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὅς ἐκ τῆλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ρύσεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἐτι ρύσεται» (Β' Κορ. 1/α/8-10 – Διαβάζω τελευταία την Καινή Διαθήκη στο αρχαίο. Πραγματικά είμαστε τυχεροί εμείς οι Έλληνες να μπορούμε να το κάνουμε αυτό. Καμιά μετάφραση όσο καλή και να είναι δεν μπορεί να συγκριθεί με αυτό).

Σ' ευχαριστώ πολύ που μοιράζεσαι τον εαυτό σου μέσα από τις σελίδες του «ΤΥΧΙΚΟΥ» και αφήνεις τους αναγνώστες σου να ξέρουν (αν δεν το ξέρουν ήδη) ότι η ζωή –συμπεριλαμβανόμενης και της ζωής των Χριστιανών– έχει και φουρτούνες και βάσανα.

Δεν εξαιρείται κανένας απ' αυτά νομίζω. Η διαφορά μας εμάς των Χριστιανών είναι ότι έχουμε γνωρίσει την αλήθεια, τον Θεό, στον οποίο και πεποίθαμε και στον οποίο εναποθέτουμε τα πάντα. (...)

Όσον αφορά την κολονοσκόπηση για την οποία γράφεις, εγώ προγραμματίζω να κάνω μια τέτοια εξέταση αφού μπαίνω στην επικίνδυνη ηλικία σε 1-2 χρόνια.

Με αδελφική αγάπη Τ.Κ.

Ευχαριστούμε τον αδελφό για το ενδιαφέρον και τα καλά του λόγια, όπως και όλους σας που εκφράζετε με κάθε ευκαιρία την αγάπη σας. ❶

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

ΑΡΘΡΑ	Σελ.	ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ	Σελ.
❶ Στιγμιότυπα από την Κοιλιάδα της Σκιάς του Θανάτου (VIII) . . . 2		❶ <u>ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ</u> 15	
❶ Η μέθοδος της απασχόλησης . . 4		❶ Ελπίδες «απέλπιδες» ❶ Δηλώνουν Χριστιανοί... (Οι Βουλευτές μας)	
❶ Τι θα έλεγε σήμερα ο Ιησούς; . . 6		❶ <u>ΔΙΑΒΑΣΜΑΤΑ</u> 24	
❶ Εκδηλώσεις "αγάπης" μεταξύ αδελφών 10		❶ Φεύγουμε ή μένουμε; ❶ Για την παρθενική γέννηση του Χριστού	
❶ Μία ακόμα μεγαλύτερη παγίδα 12		❶ « <u>ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ</u> [:] » 28	
❶ Τα απομεινάρια..... 18 (Ολυμπιακοί Αγώνες και Ιδέες)		❶ ΤΑ ΒΑΦΤΙΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ... ❶ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ...ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΕΘΝΗ ❶ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ❶ «ΑΣΘΕΝΕΙΣ» ΟΙ ΟΜΟΦΥΛΟΜΑΝΕΙΣ ❶ «ΑΘΩΩ-ΘΗΚΕ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΣΩΘΗΚΕ»	
❶ Ο "άγιος" του Κορυδαλλού... . 21		❶ <u>ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ</u>	
❶ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ . . 22 Τι σχέση έχει αυτό με την αγάπη;		❶ Σ' ευχαριστώ αδελφή μου! 31	
❶ Πότε δικαιολογείται η αυτοάμυνα; 26		❶ Ο αριθμός IBAN του λογαριασμού μας στην ALPHA BANK έχει αλλάξει. Παρακαλούμε δείτε παρακάτω:	
❶ Η άλλη όψη... 32			

έν ριπή ὀφθαλμοῦ...

ΕΤΟΣ 23 - ΤΕΥΧΟΣ 204 / ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2008

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω» (Εφ. 6/ς/21, Κολ. 4/δ/7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο ὄργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή ὄργανωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικόπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/ι/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, Λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXXX • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Αποφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλειάδης, Αργυρουπόλεως 12, Ν. Ιωνία, 210-27.73.785. • Εκτύπωση: Γ. Κωστόπουλος, Σελασίας 6, Αθήνα, 210-88.16.096 • Επικοινωνία : Τ.Θ. 53100, 14210 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ.: 210-27.73.785 •

«TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • P.O. Box 53100, GR-14210 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν. Γραμ. Επ/νίας: 3360] • Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET
tyxikos@gmail.com

www.tyxikos.gr

Η μέθοδος της απασχόλησης

Είναι γνωστή η μέθοδος με την οποία μικροκλέφτες μπαίνουν σε καταστήματα ή σπίτια και αποσπώντας την προσοχή του ιδιοκτήτη, καταφέρνουν να σουφρώσουν χρήματα από το ταμείο ή άλλα τιμαλφή.

Αλλά το ίδιο δεν κάνουν και οι πολιτικοί και οι κυβερνήτες στην Ελλάδα και όλο τον κόσμο;

Την ώρα που συμβαίνουν τα χειρότερα για τους λαούς τους, δημιουργούν ή φουσκώνουν ένα περιθωριακό θέμα, κι ενώ ο κόσμος απασχολείται με τους γάμους της Τήλου, εκείνοι ξεπουλάνε τον εθνικό πλούτο, θάβουν οικονομικά σκάνδαλα όπως της SIEMENS, των υποκλοπών, του Χρηματιστηρίου κ.ο.κ.

Όμως δεν τους βγαίνει πάντοτε το παιχνίδι των "δημοσίων σχέσεων". Κάτι πάει στραβά και τότε τρέχουν να μαζέψουν τα ασυμμάζευτα... όπως έγινε με την απόπειρα αυτοκτονίας του ευτραφούς Γεν. Γραμματέα του ΥΠ.ΠΟ. και τη θλιβερή κατάληξη ηθοποιού της τηλεόρασης, που βρέθηκε κατασφαγμένος ύστερα από συνηθισμένη γι' αυτόν συνάντηση ανήθικου περιεχομένου.

Από την άλλη πλευρά, τι να περιμένει κανείς από ανθρώπους που αν και αρμόδιοι υπουργοί, απασχολούν ανασφάλιστους λαθρομετανάστες, χτίζουν παράνομες βίλες, νομιμοποιούν ό,τι ανήθικο (μοιχεία, εκτρώσεις, συμβίωση εκτός γάμου) και θεωρούν καθήκον τους να προστατεύουν τα "ανθρώπινα δικαιώμα-

τα" κάθε διεστραμμένου προαγωγού, παιδεραστή και εγκληματία, που πρέπει να αποκρύπτεται από τη δημοσιότητα...

Αλλά μήπως όσοι είναι στην αντιπολίτευση πορεύονται ορθότερα; Αντίθετα μάλιστα επιδιώκουν άγρα ψήφων από τους χώρους του περιθωρίου (ναρκομανείς, ερωτομανείς κ.λπ.).

Και βέβαια δεν συμβαίνουν μόνο στην Αθήνα τέτοια δράματα. Σε όλο τον κόσμο τα ίδια αν όχι χειρότερα συμβαίνουν στην εποχή μας, όπου ό,τι κακό διαδίδεται τάχιστα και ότι σωστό θεωρείται απαρχαιωμένο και συντηρητικό.

Αλλά δεν είναι αρχαιότατα "κουσούρια" η πορνεία, η μοιχεία και η ομοφυλομανία; Δεν είναι αρχαιότατα "αθλήματα" η κλοπή, η διαφθορά και η φοροδιαφυγή; Πού λοιπόν βλέπουν την πρόοδο τους οι "προοδευτικοί" άνδρες και γυναίκες της εποχής μας; Τα βήματα που ακολουθούν και προσπαθούν με κάθε τρόπο και μέσο να προβάλλουν, είναι περπατημένα από την αυγή της ανθρωπότητας.

Ο κόσμος λέει «**Φωνάζει ο κλέφτης για να φύγει ο νοικοκύρης**». Κι ο μεγάλος διαβολέας των ανθρωπίνων σχέσεων και μέγας ανθρωποκτόνος Διάβολος, εργάζεται δυναμικά με τα όργανά του.

Ακούσαμε και προσυπογράφουμε:

«Οι πιο απαρχαιομένες συνήθειες των ανθρώπων είναι να αναπνέουν οξυγόνο και να πίνουν νερό»...

Πώς κανένας "προοδευτικός" εγκέφαλος δεν σκέφτηκε να προτείνει ως "εναλλακτικές" σύγχρονες λύσεις να αναπνέουμε **διοξείδιο του άνθρακα**, (που έχουμε τόση περίσσεια...) και να πίνουμε **βοθρολίματα** (μιας και στερούμαστε από νερό);

Οπωσδήποτε είναι λύσεις σύγχρονες και πρωτότυπες.

[Οι αρχηγοί των κομμάτων μας θα μπορούσαν να πάρουν πατέντα.]

Ο Παύλος έγραφε προ αιώνων πως τέτοιοι άνθρωποι «**ουχί μόνον πράττουσιν αυτά, αλλά και συνευδοκούν εις τους πράττοντας**» (Ρωμ. 1/α/32). Έφτασαν να λένε πως το 10% των Ελλήνων είναι ομοφυλομανείς... Έτσι θα τους άρεσε ή έτσι προσπαθούν να δημιουργούν ψεύτικες εντυπώσεις; Παλιό το κόλπο της διαμόρφωσης της κοινής γνώμης που ανέκαθεν χρησιμοποιούν οι κάθε είδους επιστήμονες της προπαγάνδας. Σήμερα μάλιστα τα περισσότερα ΜΜΕ έχουν πέσει στα χέρια των χειρότερων ανθρώπων. Αυτό γίνεται αντιληπτό από τον τρόπο που διαμορφώνονται τα διάφορα "ερωτηματολόγια" των δημοσκοπήσεων, έτσι ώστε να παράγουν τα "επιθυμητά" σ' εκείνους αποτελέσματα.

Έτσι έπεσαν οι Αμερικανοί κι οι Άγγλοι στην παγίδα των κυβερνήσεών τους για να υποστηρίξουν τους βρόμικους πολέμους στο Ιράκ, για τους οποίους πολλά έχουμε γράψει. Τώρα, και ύστερα από χιλιάδες νεκρούς και αμέτρητες καταστροφές, το ομολογούν και οι ίδιοι οι αυτουργοί καθώς πλέον άρχι-

σαν να εκδίδονται βιβλία που αποκαλύπτουν τη μεγάλη συμπαιγνία και συννομωσία.

Έτσι γαλουχούνται και οι νέες γενιές στην ιδέα ότι δεν είναι ανάγκη να είναι "πολύ άντρες", ίσως μάλιστα θα είναι περισσότερο "IN" αν το δείχνουν κιόλας. Σε μια κοινωνία που στερείται προτύπων, και όπου οι οικογένειες αντλούν "αρχές και πρότυπα" από την τηλεόραση και τα περιοδικά "life style", τι καλό να περιμένει κανείς;

Δεν θα μπορούμε στη διαδικασία να αποδείξουμε τα αυταπόδεικτα. Όποιος θέλει να δει μπορεί και βλέπει. Όποιος ενδιαφέρεται για ένα "σύγχρονο" προφίλ, μπορεί να προσαρμόζεται σε άλλες "κουλτούρες".

Όμως υπάρχει και ένα πιο θλιβερό φαινόμενο: Να παρουσιάζονται "συνήγοροι" των διεστραμμένων και ανάμεσα σε εκκλησιαστικούς κύκλους, όπως π.χ. ο περιέργως σιωπηλός επί τοιούτων θεμάτων νέος αρχιεπίσκοπος και κάποιοι δήθεν "προοδευτικοί" αρθρογράφοι διαφόρων θρησκευτικών εντύπων. Τι άλλο μπορεί να πει κανείς; **Κρίμα και πάλι κρίμα!**

Τι θα έλεγε σήμερα ο Ιησούς;

Κλείνοντας το Ευαγγέλιο που έγραψε ο Ιωάννης, εξηγεί πως «**είναι και άλλα πολλά όσα έκαμεν ο Ιησούς, τα οποία εάν γραφθώσι καθ' εν, ουδ' αυτός ο κόσμος νομίζω θέλει χωρήσει τα γραφόμενα βιβλία**» (Ιωάν. 21/κα/25). Ένα από αυτά τα άγνωστα σ' εμάς γεγονότα θα προσπαθήσουμε να αναπαραστήσουμε με τη φαντασία μας. Θα επιχειρήσουμε να

συνθέσουμε ένα υποθετικό γεγονός με βάση λόγια και στάσεις του Κυρίου σε ανάλογες περιπτώσεις. Ελπίζουμε ότι θα συγχωρήσετε την αυθαιρεσία μας αλλά και θα ωφεληθείτε από τα συμπεράσματα που θα εξαχθούν.

Ας υποθέσουμε λοιπόν, ότι σε κάποια αρχαία βιβλιοθήκη, ίσως σ' ένα σπήλαιο, βρέθηκε ένας ακόμη πάπυρος, που περιέχει τα εξής:

περι ηθικων εκτροπων

1. Και ιδού, νομικός τις εσηκώθη ερωτών αυτόν και λέγων: «Διδάσκαλε, τι περί των ομοφυλομανών, μαλακών, αρσενοκοιτών και των ομοίων αυτοίς;»

2. Είπε προς αυτόν ο Ιησούς: «Εν τω νόμω τι είναι γεγραμμένον; πώς αναγινώσκεις;»

3. Ο δε αποκριθείς είπε: «Μετά άρρενος δεν θέλεις συνουσιασθή, ως μετά γυναικός είναι βδέλυγμα. Ουδέ θέλεις συνουσιασθή μετ' ουδενός κτήνους, διά να μανθής μετ' αυτού ουδέ γυνή θέλει σταθή έμπροσθεν κτήνους, διά να βατευθή, είναι μυσaron». ¹

4. Είπε δε προς αυτόν ο Ιησούς: «Ορθώς απεκρίθης. Αλλ' υπάρχει έταιρόν τι σχετικόν εν τω νόμω;»

5. Ο δε αποκριθείς είπε: «Πόρνη δεν θέλει υπάρχει εκ των θυγατέρων Ισρα-

ήλ, ουδέ θέλει είσθαι κίναιδος εκ των υιών Ισραήλ». ²

6. Είπε δε προς αυτόν ο Ιησούς «Ορθώς λέγεις. Έταιρόν τι;»

7. Ο δε αποκριθείς είπε: «Εάν τις κοιμηθή μετά άρρενος, καθώς κοιμάται μετά γυναικός, βδέλυγμα έπραξαν αμφότεροι, εξάπαντος θέλουσι θανατωθή, το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς». ³

8. Είπε δε προς αυτόν ο Ιησούς: «Και τούτο αληθώς είπας».

9. Ηρώτησεν δε ο νομικός: «Αλλά διά τι ο Κύριος λαλεί τόσοσιν αυστηρώς περί αυτών; Δεν είπεν ο ίδιος, "Ο λογισμός της καρδιάς του ανθρώπου είναι κακός εκ νηπιότητος αυτού";» ⁴

> >

10. Είπε δε προς αυτόν ο Ιησούς: «Ο Ὑψιστος εἶπε προς τα τέκνα Ἰσραὴλ, "Εγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅστις σας ανεβίβασα ἐκ γῆς Αἰγύπτου, διὰ να ἦμαι Θεός σας θέλετε λοιπὸν εἶσθαι ἅγιοι, διότι ἅγιος εἶμαι ἐγώ."»⁵ 11. Ἐτι δε εἶπε: "Και δεν θέλετε περιπατεῖ κατὰ τα νόμιμα των ἐθνῶν, τα οποία ἐγὼ ἐκδιώκω ἀπ' ἐμπροσθέν σας, διότι πάντα ταῦτα ἐπραξαν, ὅθεν ἐβδελύχθην αὐτούς"».⁶

12. Ο δε ἀποκριθεὶς εἶπε: «Ἀλλὰ Κύριε, εἰς τον Νόμον εἶναι ὁμοίως γεγραμμένον, "Ὁ ἔχων τα κρύφια αὐτοῦ τεθλασμένα ἢ ἀποκεκομμένα, δεν θέλει εἰσελθεῖ εἰς την συναγωγὴν του Κυρίου".⁷ Δεν εἶναι τούτο ἀδίκον Κύριε; Ποία ἡ ευθύνη ἀνθρώπου ἐννουχισθέντος ἀκουσίως;»

13. Εἶπε δε προς αὐτόν ο Ιησούς, «Τίς ἀπὸ σας με ἐλέγχει περὶ ἀμαρτίας; Ἐάν δε ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί σεις δεν με πιστεύετε; Δεν ἀνεγνώσατε ὅτι ὁ πλάσας ἀπ' ἀρχῆς πάντα ὅσα ἐποίησεν ἰδοῦ, ἦσαν καλὰ λίαν;»⁸ 14. Βεβαίως δεν ἠθέλησεν ὁ Θεός τους ἀνθρώπους τυφλοὺς ἢ χωλοὺς ἢ ἐννούχους ἢ θηλυπρεπεῖς. Ταῦτα εἶναι συνέπειαι τῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς φθοράς. 15. "Μη ἐνθυμήσθε τα πρότερα καὶ μη συλλογίζεσθε τα παλαιά. Ἰδοῦ, ἐγὼ θέλω κάμει νέον πρᾶγμα."⁹ 16. "Οὕτω λέγει Κύριος εἰς τους ἐννούχους, ὅσοι φυλάττουσι τα σάββατά μου καὶ ἐκλέγουσι τα ἀρέσκοντα εἰς ἐμέ καὶ κρατοῦσι την διαθήκην μου, εἰς αὐτοὺς μάλιστα θέλω δώσει ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐντὸς των

τειχῶν μου τόπον καὶ ὄνομα καλῆτερον παρὰ των υἱῶν καὶ των θυγατέρων, εἰς αὐτοὺς θέλω δώσει ὄνομα αἰώνιον, το ὁποῖον δεν θέλει ἐκλείψει".¹⁰

17. Ἐτι γινώριζε ὅτι εἰς ἐκ των πρώτων των μελλόντων να βαπτισθῶν καὶ εἰσελθῶν εἰς την Ἐκκλησίαν μου θέλει εἶσθαι Αἰθίοψ ἐννούχος.¹¹ 18. Ὁ Κύριος οὐδέ μισεῖ οὐδέ ἀποβάλλει ἀνθρώπους ἐξαιτίας φυσικῆς τινὸς ἀναπηρίας, ἀλλ' ἐνεκα τῆς ἠθικῆς αὐτῶν διαφθοράς.»

19. Ο δε νομικός ἀποκριθεὶς εἶπε, «Κύριε, ἐφύλαζάν ποτε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τους νόμους τούτους;»

20. Εἶπε δε προς αὐτόν ο Ιησούς: «"Ὁ λαὸς οὗτος με πλησιάζει διὰ του στόματος αὐτοῦ καὶ με τιμᾷ διὰ των χειλέων αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ καρδιά αὐτοῦ ἀπέχει μακράν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ με σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων".¹² 21. "Ἦσαν ἐτι ἐν τη γῇ καὶ σοδομίται καὶ ἐπραττον κατὰ πάντα τα βδελύγματα των ἐθνῶν, τα οποία ὁ Κύριος ἐξεδίωξεν ἀπ' ἐμπροσθεν των υἱῶν Ἰσραὴλ",¹³ πλην ἐβασίλευσαν καὶ πιστοὶ βασιλεῖς, ὡς ὁ Ἀσά, ὅστις "ἀφῆρεσεν ἐκ τῆς γῆς τους σοδομίτας καὶ ἐσήκωσε πάντα τα εἰδωλα, τα οποία ἔκαμον οἱ πατέρες αὐτοῦ", καὶ ὁ Ἰωσαφάτ, ὅστις "το ὑπόλοιπον των σοδομιτῶν, το ἐναπολείφθεν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀσά του πατρός αὐτοῦ, αὐτὸς ἐξήλειψεν ἀπὸ τῆς γῆς"».¹⁴

>>

22. Ἐτι δε και ο Ιωσίας, ὅστις "κατεκρήμνισε τους οἴκους των σοδομών, τους εν τῷ οἴκῳ του Κυρίου".¹⁵ Πλην οι υιοὶ Ἰσραὴλ ἐπέστρεφον πολ- λάκις εις τα βδελύγματα αὐτῶν διὰ τούτο κατεκρίνοντο ὑπὸ των προφη- τῶν του Κυρίου».

23. Εἶπε δε ο νομικός: «Διδάσκαλε αγαθέ, σὺ ἐδίδαξας: "Να αγαπάτε ἀλ- λήλους".¹⁶ Εἶπας τούτο και διὰ τους ο- μοφυλομανεῖς; 24. Επίσης ἐδίδαξας: "Ἐάν τα θαύματα τα γενόμενα εν Κα- περναούμ, ἐγίνοντο εν Σοδόμοις, ἤθε- λον μείνει μέχρι της σήμερον. Ἡ δε τι- μωρία θέλει εἶσθαι ελαφροτέρα παρ' ὅ,τι εις την γην των Σοδόμων εν ἡμέρα κρίσεως",¹⁷ Οι ἄνθρωποι ἐκεῖνοι κρίνο- νται ὑπὸ σου αἰῶι;»

25. Εἶπε προς αὐτόν ο Ἰησοῦς: «Μη νομίσης ὅτι ἦλθον να καταλύσω τον νόμον ἢ τους προφήτας, δεν ἦλθον να καταλύσω, ἀλλά να εκπληρώσω. Ἀλη- θῶς σοι λέγω, ἕως αν παρέλθῃ ο ουρα- νός και η γη, ἰώτα εν ἡ μία κεραία δεν θέλει παρέλθῃ ἀπὸ του νόμου, εωσού εκπληρωθῶσι πάντα".¹⁸

26. Διὰ δε τους ψευδοδιδασκάλους, τους προφητεύοντας ἐξ ιδίας αὐτῶν καρδίας, οὕτω λέγει Κύριος ο

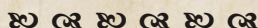
Θεός: "Ουαί εις τους προφήτας τους μωρούς, τους περιπατούντας ὀπίσω του πνεύματος αὐτῶν".¹⁹ 27. "Τούτο εἶναι το ἔθνος, το ὁποῖον δεν ἀκούει την φωνήν Κυρίου του Θεοῦ αὐτοῦ οὐδέ δέ- χεται παιδεῖαν, η ἀλήθεια ἐξέλιπε και ἐχάθη ἀπὸ του στόματος αὐτῶν".²⁰

28. "Ὅστις ἀθετήσῃ μίαν των εντο- λῶν τούτων των ἐλαχίστων και διδάξῃ οὕτω τους ἀνθρώπους, ἐλάχιστος θέλει ονομασθῇ εν τη βασιλείᾳ των ουρα- νῶν, ὅστις δε ἐκτελέσῃ και διδάξῃ, οὗ- τος μέγας θέλει ονομασθῇ εν τη βασι- λεῖᾳ των ουρανῶν".²¹ 29. "Ἡ δικαιοσύ- νη μου θέλει μένει εις τον αἰῶνα και η σωτηρία μου εις γενεάς γενεῶν." ²²

30. Ἠρώτησε δε ο νομικός: «Διδά- σκαλε οὗτοι οι λόγοι σου θα ισχύουν και διὰ τον ΚΑ' αἰῶνα;»

31. Ἀπεκρίθη προς αὐτόν ο Ἰησοῦς λέγων: «Εγώ εἰμαι ο Κύριος, δεν ἀλλοιούμαι. 32. Εγώ ο αὐτός χθες και σήμερον και εις τους αἰῶνας.

33. Μη πλανάσθε με διδασχάς ποι- κίλας και ξένας,²³ εἰδέ μή θέλει αφαι- ρεθῇ ἀφ' υμῶν η βασιλεία του Θεοῦ και θέλει δοθῇ εις ἔθνος κάμνον τους καρ- πούς αὐτῆς». ²⁴

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. Λευ. 18/η/22-23. 2. Δευτ. 23/κγ/17. 3. Λευ. 20/κ/13. 4. Γεν. 8/η/21. 5. Λευ. 11/ια/45. 6. Λευ. 20/κ/21. 7. Δευτ. 23/κγ/1. 8. Ιωάν. 8/η/46, Ματθ. 19/ιθ/4, Γεν. 1/α/31. 9. Ησ. 43/μγ/18-19. 10. Ησ. 56/νζ/4-5. 11. Πράξ. 8/η/27-39. 12. Ησ. 29/κθ/13. 13. Α' Βασ. 14/ιδ/24. 14. Α' Βασ. 15/ιε/12, 22/κβ/46. 15. Β' Βασ. 23/κγ/7. 16. Ιωάν. 13/ιγ/34. 17. Ματθ. 11/ια/23-24. 18. Ματθ. 5/ε/17-18. 19. Ιεζ. 13/ιγ/3. 20. Ιερ. 7/ζ/27-28. 21. Ιεζ. 13/ιγ/1-2, Ματθ. 5/ε/19. 22. Ησ. 51/να/8. 23. Μαλ. 3/γ/6, Εβρ. 13/ιγ/8-9. 24. Ματθ. 21/κα/43.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Πάντα, με κάποια καθυστέρηση έρχονται από τις "προοδευμένες" χώρες τα γεγονότα (και τα προβλήματα) στην Ψωροκώσταινα. Αυτό συμβαίνει εσχάτως και για το ζήτημα των ομοφυλομανών και των "δικαιωμάτων" τους κι ύστερα τρέχουν, κράτος και εκκλησία, να βρουν και να προσδιορίσουν το στίγμα τους απέναντι σ' ένα τόσο μεγάλο και σοβαρό ζήτημα.

Όπως συμβαίνει με κάθε ανοργάνωτο σύνολο, αρχίζουν όλοι να λένε **«το κοντό τους και το μακρύ τους»** κατά την παροιμία. «Εγώ λέω...», «Εγώ νομίζω...», «Εγώ θαρρώ...», «Εγώ θα προτιμούσα...». Αλλά ποιος είσαι εσύ και ποιος είμαι εγώ, αγαπητέ αναγνώστη, για να δώσουμε "γνώμη" και να προτείνουμε "λύσεις"; Εγώ κι εσύ δεν είμαστε που τόσες άλλες φορές στη ζωή μας τα κάναμε θάλασσα, πειραματιζόμενοι χωρίς θεμέλια και μετανιώνοντας επανειλημμένα για τις λάθος επιλογές μας, κι αλλάζοντας συνεχώς κατευθύνσεις; Είναι τούτο μόνιμο πρόβλημα των ανθρώπων που δεν έχουν αρχές, που δεν έχουν νόμους, που δεν έχουν θεμέλια...

Ξ Μωυσής εκθείασε στους Εβραίους το ξεχωριστό καθεστώς που τους δόθηκε από τον Θεό, εξηγώντας: **«Ποίον έθνος είναι τόσον μέγα, το οποίον να έχη διατάγματα και κρίσεις ούτω δικαίας, καθώς πας ο νόμος ούτος, τον οποίον θέτω ενώπιόν σας σήμερα;»** (Δευτ. 4/8/8).

Εμείς συνήθως υπολογίζουμε το μεγαλείο ενός έθνους με βάση τα όπλα ή τα πλούτη του (μεγάλη δύναμη και οικο-

νομία),α την έκταση και τον πληθυσμό του (μεγάλο πλήθος και μέγεθος), ή τον πολιτισμό του (μεγάλα πνεύματα). Όμως εντελώς αντίθετα –και πρωτότυπα ίσως – ο Μωυσής διαλέγει ως μέτρο για να κρίνει αν ένα έθνος είναι ΜΕΓΑΛΟ, την ύπαρξη ενός Νόμου που περιέχει διατάγματα και κρίσεις ΔΙΚΑΙΕΣ, όπως ο Νόμος του Θεού. Έτσι κι εμείς, κατ' αναλογία και αντίστροφα, θα μπορούσαμε να συμπεράνουμε στη συνέχεια πως κάθε έθνος που ΔΕΝ έχει διατάγματα και κρίσεις δίκαιες όπως ο Νόμος του Θεού, είναι απλά ΤΟΣΟ ΜΙΚΡΟ!!! (Ίσως όπως το δικό μας...)

Αλλά δεν είναι αρκετό μόνο να έχει κάποιος τους νόμους του Θεού. Για τούτο η προειδοποίηση του Κυρίου ακούγεται μέσω των αιώνων: **«Μόνον πρόσεχε εις σεαυτόν και φύλαττε καλώς την ψυχήν σου, μήποτε λησμονήσης τα πράγματα τα οποία είδον οι οφθαλμοί σου, και μήποτε χωρισθώσιν από της καρδιάς σου, κατά πάσας τας ημέρας της ζωής σου· αλλά δίδασκε αυτά εις τους υιούς σου και εις τους υιούς των υιών σου (...)** Και φύλαττε τα διατάγματα αυτού και τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερον· διά να ευημερήσῃς συ και οι υιοί σου μετά σε και διά να μακροημερεύης επί της γης, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου έδωκεν εις σε διαπαντός» (Δευτ. 4/8/9, 40).

Αν τούτα ζητούσε ο Θεός από το σαρκικό έθνος του Ισραήλ, πολύ περισσότερο ισχύουν για το ΑΓΙΟ ΕΘΝΟΣ της Εκκλησίας, από το οποίο ο Κύριος περιμένει να το δει να κάνει τους καρπούς της βασιλείας Του (Ματθ. 21/κα/43). **✚**

Εκδηλώσεις "αγάπης" μεταξύ αδελφών

Δεν θα πούμε κάτι καινούργιο αν θυμίσουμε ότι ο Χριστός έδωσε στους μαθητές Του την ΕΝΤΟΛΗ να αγαπάνε ο ένας τον άλλο! **«Εντολήν καινήν δίδωμι υμίν, ίνα αγαπάτε αλλήλους, καθώς ηγάπησα υμάς ίνα και υμείς αγαπάτε αλλήλους»** (Ιωάν. 13/14/34). Θα περίμενε κάποιος, λοιπόν, οι οπαδοί του Ναζωραίου να εκφράζουν με κάθε τρόπο την αγάπη τους **«προς πάντας, μάλιστα δε προς τους οικείους της πίστεως»** (Γαλ. 6/9/10). Ποια όμως εντολή του Θεού δεν καταπατήθηκε για να γίνει το αντίθετο με τη συγκεκριμένη; Ιδού μερικά χαρακτηριστικά δείγματα:

- Όταν πριν μερικά χρόνια ένα χριστιανικό ζευγάρι της μεγάλης οικογένειας των Διαμαρτυρομένων ζήτησε από κεντρική εκκλησία της πρωτεύουσας το χώρο της εκκλησίας για να γίνει ο γάμος τους, οι υπεύθυνοι αρνήθηκαν, επειδή οι δογματικές/θεολογικές αντιλήψεις των εν λόγω νέων ανθρώπων "δεν ταυτίζονταν" με εκείνες των ιδιοκτητών του χώρου... Ο γάμος έγινε τελικά σε άλλη εκκλησία και η νέα οικογένεια ζει και πορεύεται στην έγγαμη ζωή της με τις ευλογίες του Θεού, όμως η σκιά μιας κακώς νοούμενης "αδελφικής" αγάπης υπάρχει φαντάζομαι ακόμη στις συνειδήσεις και τις σκέψεις των πρωταγωνιστών της ιστορίας μας.

- Μια ομάδα ενήλικων χριστιανών από το εξωτερικό είχαν την ιδέα να γίνει η βάπτισή τους στο ποτάμι της Λυδίας, κοντά στον αρχαιολογικό χώρο των Φιλίππων. Έφτασαν λοιπόν μέχρις εκεί, όπου διαπί-

στωσαν πως η Μητρόπολη Νεαπόλεως και Φιλίππων έχει χτίσει ειδικό παρεκκλήσιο και έχει διαμορφώσει βαπτιστήριο για ενήλικες, το οποίο σκέφτηκαν να χρησιμοποιήσουν. Όταν όμως το αντιλήφθηκε ο ιερέας της Μητροπόλεως, τους εμπόδιζε με την λογική πως μπορούν μεν να χρησιμοποιήσουν το ποτάμι, που έτσι και αλλιώς είναι δημόσιο, όχι όμως και τις εγκαταστάσεις.

- Σε ανάλογη περίπτωση πιστοί από εκκλησία Διαμαρτυρομένων της Αθήνας ζήτησαν από μια άλλη, αδελφική, Ελευθέρα Ευαγγελική Εκκλησία, να χρησιμοποιήσουν το βαπτιστήριό τους για τη βάπτιση κάποιων ενηλίκων, το οποίο και αρχικά προσφέρθηκε. Όταν όμως η είδηση έφτασε στον γηραιό "δεσπότη" της Κοινωνίας των εν λόγω Εκκλησιών, απαγόρευσε τη χρήση του βαπτιστηρίου επειδή είναι "ιδιοκτησία" κάποιου Σωματείου στο οποίο από δεκαετίες εκείνος διαφεύγει...

- Πριν από δύο χρόνια είχαμε αναφερθεί σε επεισόδιο που έλαβε χώρα σε πόλη της Μακεδονίας, όπου οι εκπρόσωποι του ίδιου Σωματείου άλλαξαν τις κλειδαριές και κλείδωσαν το χώρο του εκκλησιαστικού κτιρίου που από συγκυρία και μόνο για τυπικούς λόγους "τους ανήκει", ώστε να μην χρησιμοποιείται από την πλειοψηφία των μελών επειδή, τάχα αποκλίνουν δογματικά από τους "ιδιοκτήτες" του ακινήτου. («ΤΥΧΙΚΟΣ», Μάρτ. 2006).

- Όχι σπάνια σε ναούς Παλαισημερο-

λογιτών έχει συμβεί τα κλειδιά κάποιου ναού να τα κρατά ένας ιδιώτης που άλλοτε είναι ο "κτίτωρ" του και άλλοτε απλά κάποιος καντηλανάφτης που ανήκει στη σφαίρα επιρροής συγκεκριμένου "γέροντα", και δεν επιτρέπει τη χρήση του ευκτήριου οίκου από ανθρώπους που δεν συμπαθεί ή δεν ανήκουν στο κλίμα τους.

- Οπαδοί της Εκκλησίας Πεντηκοστής είχαν επί μακρόν δικαστικές διαμάχες για το ιδιοκτησιακό καθεστώς αίθουσας στην Αθήνα για το σε ποιον ανήκει το δικαίωμα χρήσης. Το ίδιο επαναλήφθηκε και σε άλλες περιπτώσεις.

- Ανάλογο πρόβλημα εκκρεμεί εδώ και κάποια χρόνια σε εκκλησία των Ευαγγελιστών.

- Και τι να πούμε και για όσα συμβαίνουν στη "Μονή Εσφιγμένου", μόνο και μόνο επειδή οι μοναχοί εκεί δεν συμφωνούν με την φιλοδυτική πορεία του Οικουμενικού Πατριάρχη, που ως άλλος Πάπας προσπαθεί να ιδρύσει στον Άθω ένα δικό του κρατίδιο "alla Vaticana", απαιτεί δε να τιμάται και να δοξάζεται, ακόμη και με τη μεσολάβηση των δυνάμεων καταστολής (ΜΑΤ κ.λπ.).

Παρατηρήσεις

1. Στην Καινή Διαθήκη δεν υπάρχει καμία αναφορά για Σωματεία ιδιοκτήτες ναών και ευκτήριων οίκων.

2. Τα εκκλησιαστικά κτίρια καμία ιερότητα δεν έχουν πέραν αυτής που λαβαίνουν τη στιγμή και όσο χρησιμοποιούνται για ιερούς σκοπούς.

3. Είθισται μεταξύ Χριστιανών διαφορετικών δογμάτων, να παραχωρούνται αμοιβαίως οι χώροι λατρείας για εκτέλεση θρησκευτικών τελετών. (Αυτά στον υπόλοιπο κόσμο, όχι εν Ελλάδι).[*]

4. Αν και στις εκκλησίες των Διαμαρτυρομένων δεν υπάρχει βαθμός «Επισκόπου» (εκτός από τους Επισκοπελιανούς-Αγγλικανούς), δυστυχώς, συχνά

αυτές διαφεντεύονται από "τυραννικούς δεσπότες και δυνάστες".

Κατακλείδα

Αιώνες ακούγεται επαναλαμβανόμενη η φωνή του Χριστού: «**Διά τι δε με κρίζετε, Κύριε, Κύριε, και δεν πράττετε όσα λέγω;**» (Ιωάν. 6/ς/46).

Κλείνουμε με ένα ιστορικό δίδαγμα: **Όσοι στο παρελθόν κόλλησαν σε ακίνητα, αποτελματώθηκαν και πέθαναν πνιγμένοι στο βούρκο και τη μούχλα της ακινησίας τους. Μακριά λοιπόν από αυτή τη νοοτροπία!** ☹

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΣΤΗΡΙΟΥ:

[*] Μόλις λάβαμε το τεύχος 1051 του περιοδικού «**Ανοιχτοί Ορίζοντες**», που πληροφορεί ότι ο Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. **Χρυσόστομος** διέθεσε στους Ρωμαιοκαθολικούς της Καλαμάτας ένα μικρό ναό για τις λειτουργικές τους ανάγκες. **Σπάνια πλην ευχάριστη έκπληξη!**

Μία ακόμα μεγαλύτερη παγίδα

Το κείμενο που ακολουθεί αναδημοσιεύεται από το περιοδικό «Πνευματικά» (Μάιος-Ιούνιος 2008, σελ. 2-6) που εκδίδει ο κ. Ορέστης Φραγκόπουλος. Είναι μια εξομολόγηση για την κατάσταση που επικρατεί στον εκκλησιαστικό χώρο που ανήκουν. Ένα κείμενο αληθινό που αξίζει ιδιαίτερης προσοχής. Π

Είμαι βέβαιος ότι δε λέω τίποτα καινούριο εάν σας θυμίσω ότι ο εχθρός της ψυχής μας είναι πολυμήχανος, ευρηματικός προς το κακό και ότι δουλεύει ασταμάτητα με στόχο του μοναδικό να μας εξοντώσει αιώνια. Τα μέσα και οι τεχνικές που χρησιμοποιεί είναι αναρίθμητα. Αν για κάθε ψάρι χρειάζεται διαφορετικό δόλωμα για να πιαστεί στο αγκίστρι, για κάθε ανθρώπινη ψυχή χρειάζονται επιχειρήσεις ολόκληρες και όχι απλά δολώματα και στις δύο φάσεις της ζωής της, την πριν από τον Ιησού Χριστό, αλλά και αφού γνώρισε την αγάπη του Κυρίου.

Κανένας δεν βρίσκεται στο απυρόβλητο, ή σε ζώνη «υψίστης ασφαλείας» για το σατανά. Ακόμα και τους εκλεκτούς του Κυρίου θα προσπαθήσει να πλανήσει (Ματθαίος κδ' 24) και ίσως να έχει κάποια αποτελέσματα. Για τα μέσα που χρησιμοποιεί και τις τεχνικές του γνωρίζουμε αρκετά, και γιατί μας πληροφορεί πλούσια ο Κύριός μας στην Αγία Γραφή και το Άγιο Πνεύμα μέσα μας, αλλά και γιατί έχουμε όλοι μας κάποια θητεία, μικρή ή μεγάλη, στα στρατόπεδα της αμαρτίας, που είναι τα δικά του στρατόπεδα Κατοχής των ψυχών πριν καταλήξουν στην αιώνια απώλεια. Πρέπει να τονίσουμε ότι όλα τα όπλα του είναι επικίνδυνα και θανατηφόρα καθώς και οι με-

θοδείες του είναι πονηρά στημένες να εξαπατούν, να δαλεάζουν, να παρασύρουν (Εφεσίους δ'11, ς'11). Πρέπει όμως να παραδεχθούμε ότι κάποια από τα όπλα που χρησιμοποιεί είναι ιδιαίτερα επικίνδυνα, γιατί είναι ιδιαίτερα φροντισμένα να είναι ύπουλα, καμουφλαρισμένα, και γι' αυτό είναι και πολύ αποτελεσματικά.

Το να υποστηρίζουμε ότι η αγάπη για τον κόσμο και τα πράγματα του κόσμου είναι αμαρτία, είναι κάτι πολύ σωστό και ξεκάθαρο μέσα στην Αγία Γραφή. «Όστις λοιπόν θελήση να ήναι φίλος του κόσμου, εχθρός του Θεού καθίσταται» (Ιακώβου δ' 4).

Εμείς προχωρούμε μερικά βήματα ακόμα και ασχολούμαστε και με το περιεχόμενο αυτού του κόσμου της αμαρτίας. Φτιάχνουμε λίστες, καταλόγου για το τι είναι κόσμος, τι δεν είναι, τι είναι αμαρτία, τι δεν είναι. Δεν είναι κακό και η πρόθεσή μας είναι υγιής, για να βοηθήσουμε κάποιους στα πρώτα τους βήματα ή στην πνευματική τους ζωή, που ακόμα δεν έχει βάθος. Εδώ όμως είναι που κρύβεται μια ακόμα πιο επικίνδυνη παγίδα. Είναι ο αγαπημένος τρόπος του εχθρού μας του διαβόλου. Η παραπλάνηση, η απόσπαση της προσοχής μας και ο εγκλωβισμός μας σε σκέψεις και στοιχεία που είναι μέρος της αλήθειας και τις

περισσότερες φορές το πιο ανώδυνο ίσως ή δευτερεύον ή επουσιώδες. **Την ίδια ώρα, εμείς που υπερθεματίζουμε υπέρ της άγιας και καθαρής χριστιανικής ζωής, κραδαίνοντας τους καταλόγους με τις επώνυμες αμαρτίες και την κοσμικότητα, αφήνουμε πίσω μας μεγάλα και επικίνδυνα κενά, αμαρτίες πολλές, σοβαρές και κεφαλαιώδεις, που όχι μόνο δεν κάνουμε κουβέντα ούτε αγρυπνούμε γι' αυτές, αλλά μπορεί και να τις καλοδεχόμαστε κιόλας στη ζωή μας ή στη ζωή των γύρω μας αδελφών, συνεργατών ή φίλων.**

Ίσως είναι πιο δόκιμο να αναφερθούμε σε παραδείγματα, για όσους δεν κατάλαβαν ακόμα τις σκέψεις μας. Το να λέμε ότι η μοιχεία είναι αμαρτία για τον Θεό είναι πέρα για πέρα σωστό και αληθινό. Αλλά εξίσου μεγάλη και σοβαρή αμαρτία είναι και ο εγωισμός κι αν μην έχεις κουνήσει ρούπτι τη σκέψη σου ή τα μάτια σου από τον άνδρα σου ή τη γυναίκα σου. Τα διάφορα πάθη, που μας νικούν και μας αιχμαλωτίζουν, είναι αμαρτία, αυτό είναι βέβαιο. Είναι όμως μικρότερη ή πιο ανώδυνη η αμαρτία της κρίσης και κατάκρισης, ή της καταλαλιάς; Η ροκ μουσική είναι δημιούργημα της αμαρτίας και απευθύνεται στη σάρκα του ανθρώπου. Γιατί όμως μιλάμε τόσο λίγο για τις συμμαχίες, τις συμπάθειες, τις δημιουργίες συνασπισμών, οπαδών, αντιπάλων μέσα στα άγια του Θεού; Το μοντέρνο, το ακριβό, το εξεζητημένο, το ξεχωριστό στο ντύσιμο, στην εμφάνιση είναι σάρκα, είναι κόσμος, είναι αμαρτία. Θα ήθελα όμως να ακούσω από τους ίδιους που καυτηριάζουν αυτήν την περιοχή, να καταδικάζουν με την ίδια ένταση και συχνότητα και την υποκρισία, την ασέβεια, την καταλαλιά εναντίον του αδελφού, τη βλάβη της φήμης του (βλασφημία), την αμαρτία του παραγκωνισμού ανθρώπων, της κατηγορίας ψυχών, του ψέματος, του «αδελφικού μαχαιρώματος».

Στις μέρες μας «η αμαρτία της επιλεκτικής αναφοράς στην αμαρτία», ή σε κάποιες

αμαρτίες, έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις και κυρίως δεν προβληματίζει. Η επικράτηση της λογικής αντί της πνευματικότητας, των συμφερόντων, των συσχετισμών, των συμμαχιών δεν είναι βδελυγμα ενώπιον του Κυρίου όπως και όλα τα υπόλοιπα; Γιατί η κλοπή είναι αμαρτία, ενώ η ολιγοπιστία δεν είναι; Γιατί η κοσμική εμφάνιση είναι αμαρτία, αλλά το να βλέπω με ανθρώπινα μάτια, να ενεργώ με ανθρώπινα κριτήρια, τα δύο μέτρα και δύο σταθμά δεν τα καταδικάζουμε με την ίδια σοβαρότητα και αυστηρότητα; Ο συμβιβασμός και η συνθηκολόγηση με τον κόσμο είναι αμαρτία, και μάλιστα από τις πολύ σοβαρές και επικίνδυνες. Η υιοθέτηση όμως κοσμικού τρόπου σκέψης και ενέργειας στα άγια θέματα του Κυρίου, γιατί δεν είναι το ίδιο αμαρτία και βδελυγμα;

Θα μπορούσαμε να επεκτείνουμε και σε άλλα τον κατάλόγο μας, όμως δεν χρειάζεται. Το μήνυμα είναι καθαρό. Βρισκόμαστε στην τραγική εποχή, που το Ευαγγέλιο του Χριστού ξαναγράφεται... από εμάς τους ίδιους. Το προηγούμενο, που συγγραφέας του είναι το Άγιο Πνεύμα, φαίνεται ότι δεν μας καλύπτει πια... **Επιβάλλουμε δικά μας μέτρα, που εξυπηρετούν εμάς τους ίδιους, τις δουλειές μας, τους στόχους μας. Εδάφια υπερτονισμένα και εδάφια αποσιωπημένα. Επιλεκτική αναφορά στην αμαρτία. Εμείς αποφασίζουμε με βάση τη λογική μας, τα συναισθήματά μας, τις επιδιώξεις μας τι είναι σοβαρό να το τονίσουμε και τι είναι δευτερεύον να το αποσιωπήσουμε. Και έτσι φτάσαμε εδώ που είμαστε σήμερα. Μικροί, συρρικνωμένοι οι πιστοί του Χριστού, αδύναμος και φοβισμέ-**

νος ο λαός του Θεού, άκαρπο και πλησίον αφανισμού το αμπέλι του Κυρίου.

Δεν «λύσαμε τα υποδήματά μας» στον τόπο τον άγιο της αποκάλυψης και της φανέρωσης του Προσώπου του Κυρίου. Δεν μας κατέχει ο φόβος του Κυρίου. «Την αγάπη μας την πρώτη αφήκαμε» (Αποκάλυψη Ιωάννου β'4), χάσαμε την ταπείνωση της μετάνοιας και την απλότητα της πίστης. Τώρα έχουμε πάρει την κατάσταση στα χέρια μας και μάλλον δεν υπάρχει χειρότερο κατάντημα από αυτό, όταν πρόκειται για την άγια περιοχή του Θεού. Αυτό είναι το τελευταίο σκαλοπάτι σε μια ζωή, μια οικογένεια, μια εκκλησία, μια κοινωνία.

Ας θυμηθούμε ότι για τον Κύριο δεν υπάρχουν αμαρτίες, αλλά αμαρτία και ότι η αμαρτία είναι πρώτα θέση της καρδιάς και μετά του σώματος. Δεν είναι δική μας αρμοδιότητα να διακρίνουμε την αμαρτία σε σοβαρή και λιγότερο σοβαρή, γιατί δεν είναι το δικό μας αίμα που έτρεξε στο Σταυρό ούτε του παιδιού μας. Είναι το άγιο αίμα του αναμάρτητου Ιησού Χριστού. Ιδιαίτερα αποστρέφεται ο Κύριος τα δύο μέτρα και τα δύο σταθμά, γιατί είναι αδικία και δεν ανέχεται ο Κύριος την αδικία! Ιδιαίτερα αποστρέφεται ο Κύριος το να εισάγουμε και να εφαρμόζουμε «εθνικούς» τρόπους και κοσμικές πρακτικές στις υποθέσεις της Βασιλείας Του.

Για να αλλάξει η στάση του Θεού απέναντί μας, πρέπει πρώτα εμείς να αλλάξουμε στάση απέναντι στην αμαρτία. Να βγούμε και να βροντοφωνάξουμε, όπως το κάνουμε μέχρι τώρα επιλεκτικά και σύμφωνα με τις επιδιώξεις μας, ότι το ίδιο αμαρτία είναι και η υπεροψία και η φιλαυτία και η κρί-

ση και κατάκριση και η καταλαλιά και οι πλάγιοι δρόμοι, οι παράπλευροι, και η ζωή χωρίς μακροθυμία, χωρίς αγαθοσύνη, η ζωή που «ζητεί τα εαυτής», και οι χειρισμοί που μοιάζουν πνευματικοί αλλά είναι πιστή αντιγραφή του κοσμικού και σαρκικού τρόπου. **Αμαρτία είναι και η μισαλλοδοξία, η δυσανεξία στο διαφορετικό, η απομόνωση ανθρώπων, η ζήλια και η προσπάθεια εξόντωσης ανθρώπων που τους φοβόμαστε, οι κινήσεις και οι αποφάσεις με υπολογισμό, σκοπιμότητες και υστεροβουλία. Και οι ισορροπίες με πολιτική ανθρώπινη στον άγιο τόπο του Κυρίου είναι βδελυγμα και οι προσωπικές φιλοδοξίες και η μέθοδος της επικράτησης διά της εξόντωσης είναι αμαρτία μπροστά στον άγιο Θεό, γιατί είναι μεθοδολογία του σατανά, «του πνεύματος το οποίον ενεργεί την σήμερον εις τους υιούς της απειθείας» (Εφεσίους β'2).**

Μετά από όσα είπαμε, υπάρχει κανείς που ρωπιέται ακόμα γιατί οι μέρες μας είναι μέρες μαρασμού, αποδοκιμασίας, μέρες υποβάθμισης, αφανισμού; Είναι ανεξήγητο γιατί οι εκκλησίες μας είναι άκαρπες, γιατί οι μάχες στις μέρες μας χάνονται, γιατί η διαίρεση είναι πλέον καθεστώς και τρόπος ζωής, γιατί είμαστε ανήμποροι, φτωχοί, αναποτελεσματικοί; Ας επαναλάβουμε αυτό το τόσο σωστό, που είπαμε προηγουμένως, για να μας μείνει και να το σκεφτούμε σοβαρά.

Για να αλλάξει η στάση του Θεού απέναντί μας πρέπει πρώτα εμείς να αλλάξουμε στάση απέναντι στην αμαρτία!

[Τα έντονα γράμματα του «Τ».]

Δεν χρειάζονται δικά μας σχόλια. Επιβεβαιώνουμε πως όσα γράφονται εδώ είναι η δυσάρεστη αλήθεια για ένα χώρο που κάποτε καυχόταν ως κίνημα αναμόρφωσης και επανευαγγελισμού της Ελλάδας. Τώρα που ξέρουν τι φταίει, άραγε θα κάνουν κάτι για να το γιατρέψουν; ☹

Αλληλογραφία με τους Αναγνώστες

Ελπίδες «απέλπιδες»

Ο αναγνώστης Ι.Σ. από τις ΗΠΑ έγραψε:

Το απόφθεγμα στο οποίο αναφερθήκατε στο άρθρο «**Η** ελπίδα που δεν πεθαίνει...», λέει να μην αφαιρούμε την ελπίδα κάποιου αφήνοντάς τον χωρίς ελπίδα μέσα σε μαύρο σκοτάδι απελπισίας. Αν η ελπίδα κάποιου είναι ψεύτικη και μπορούμε εμείς να του την αντικαταστήσουμε με μια αληθινή ελπίδα, αυτό δεν είναι αφαίρεση ελπίδας, αλλά έμπνευση και εμφύτευση ελπίδας. Είναι χαρά και ζωή γι' αυτόν, και όχι απελπισία, σκοτάδι, απογοήτευση, παραίτηση.

Αν μιας μάνας το παιδί πήρε το δρόμο της ασωτίας, κι εκείνη ελπίζει στην επιστροφή του και προσεύχεται να ανακάμψει, να πάω εγώ και να της πω ότι άδικα ελπίζει, γιατί η πτώση του παιδιού της είναι τόσο μεγάλη που αποκλείεται να συνέλθει ποτέ; Δεν θα ήταν αυτό εγκληματικό εκ μέρους μου; Αν κάποιος έχει πληγεί από κάποια σοβαρή αρρώστια και οι γιατροί έχουν σηκώσει ψηλά τα χέρια, και παρ' όλα αυτά εκείνος ελπίζει ότι μπορεί να γίνει καλά και ικετεύει τον Θεό γι' αυτό, να του αφαιρέσω αυτή την ελπίδα λέγοντάς του ότι ο Θεός δεν κάνει πάντοτε θαύματα; Αν κάποιος έχει χάσει τα πάντα σε μια φυσική καταστροφή κι όμως ελπίζει ότι θα έρθουν καλύτερες μέρες γι' αυτόν και τα πράγματα θα αποκατασταθούν, (όπως στην περίπτωση του Ιώβ) να του πούμε τέτοια ελπίδα να μην έχει και είναι καλύτερα να στραφεί εναντίον του Θεού, ή να πάει να αυτοκτονήσει, όπως έκανε η γυναίκα εκείνου;

Το απόφθεγμα δεν μιλάει για ψεύτικη ή

ανυπόστατη ελπίδα. Αλλά κι αν ακόμα συναντήσουμε κάποια τέτοια περίπτωση, τότε το καλύτερο που έχουμε να κάνουμε είναι να δώσουμε μια καινούρια ελπίδα, όχι απλώς να αφαιρέσουμε αυτή που έχει. Αν ένας ανάπηρος στηρίζεται στο μπαστούνι του για να μπορέσει να περπατήσει, δεν του παίρνεις το μπαστούνι και το πετάς. Τον κάνεις καλά πρώτα και τότε μόνος του εγκαταλείπει το μπαστούνι του.

Ο Θεός είναι ικανός να κάνει θαύματα όποτε το κρίνει και το θέλει ο Ίδιος. Όχι όποτε το θέλουμε ή Του το ζητάμε εμείς. Δεν μπορούμε όμως εμείς να καθορίσουμε ποτέ, πότε θα ενεργήσει θαυματουργικά και πότε όχι, όπως δυστυχώς ισχυρίζονται μερικοί έμποροι της θρησκείας σήμερα. Εμείς μόνο να προσευχηθούμε μπορούμε και να είμαστε πρόθυμοι να δεχτούμε την απόφαση και την απάντηση του Θεού, όποια κι αν είναι αυτή, είτε θετική είτε αρνητική. Αυτή είναι η διδασχά του Λόγου του Θεού.

Ο πιστός δεν ξέρει αν στη δική του συγκεκριμένη περίπτωση θα κάνει ο Θεός το θαύμα που αυτός έχει ανάγκη ή δεν θα το κάνει. Μπορεί όμως να προσεύχεται στο Θεό και να ζητάει την επέμβασή Του με την ελπίδα ότι ο Θεός μπορεί να τον εισακούσει. Αν δεν έχει καμιά ελπίδα γιατί να προσεύχεται;

[Έχουν γίνει περικοπές και συμπύξεις. .

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ :

 έτετε μια σειρά διλημμάτων που απασχολούν πολλούς και δίνετε την ευκαιρία να διαφωτίσουμε το ζήτημα με μια σύντομη απάντηση.

1. Όσον αφορά «το παιδί [που] πήρε το

δρόμο της ασωτίας (...) αλλά η πτώση του είναι τόσο μεγάλη που αποκλείεται να συνέλθει ποτέ...» κανείς δε μπορεί να είναι δογματικός, επειδή δε μπορεί να πει τι θα γίνει στο τέλος ούτε ότι «αποκλείεται να συνέλθει ποτέ» – **αυτό μόνο ο Θεός θα μπορούσε να το πει**. Αλλά να την αποκοιμίζω χωρίς να της εξηγήω τη σοβαρότητα της κατάστασης του παιδιού της, μάλλον είναι άσοφο.

Μερικές φορές τέτοιου είδους "ελπίδα" εμποδίζει μια τέτοια μητέρα να αναλάβει ριζικά μέτρα και να σκεφτεί με αποφασιστικότητα και τόλμη. (Έτσι κι αλλιώς οι μητέρες ρέπουν να δικαιολογούν τα στραβά των παιδιών και γενικά των αγαπητών τους, και συχνά γίνονται θύματα εκμετάλλευσης τέτοιων αρρωστημένων καταστάσεων και άθελά τους επιβαρύνουν την κατάσταση, όπως π.χ. με τα ναρκωτικά.) Έχουμε υπόψη μια οικογένεια που από 10 χρόνια διακρίναμε πως κάτι συμβαίνει, όμως η μητέρα (α) δεν ήθελε να δει και (β) ακόμη "ελπίζει" στο μεταξύ υφίσταται συνεχή υλική και ηθική "αφαίμαξη" από το γιο της. **Αν είχε καταλάβει ότι "η ίδια έχει χάσει το παιχνίδι" και το παιδί της χρειάζεται απελπιστικά εξωτερική βοήθεια, ίσως μάλιστα αποφάσιζε ν' αντιμετωπίσει την κατάσταση ζητώντας βοήθεια από ειδικούς.**

Αλλά και το ίδιο το παιδί όταν καταλαβαίνει πως δεν μπορεί να ζει παρασιτικά σε βάρος των άλλων, θα αναγκαζόταν ίσως να πάει σε κάποιο πρόγραμμα ή ίδρυμα, όπου θα μπορούσε να βοηθηθεί ουσιαστικά και αποτελεσματικά.

2. Στο θέμα της ανιάτης αρρώστιας, όταν «οι γιατροί έχουν σηκώσει ψηλά τα χέρια, αλλά ο ασθενής ελπίζει ότι μπορεί να γίνει καλά και ικετεύει τον Θεό γι' αυτό», –κάτι που οι Έλληνες συνηθίζουν με πείσμα– ποιο θα είναι το κέρδος του ίδιου και των συγγενών του, αν περνούν τον καιρό τους "ελπίζοντας" σε ένα ΘΑΥΜΑ, κάτι που

συχνά κάνει τον ασθενή να αποφεύγει τους γιατρούς και τη φαρμακευτική θεραπεία; **ΟΧΙ λοιπόν**. Γνώμη μας είναι πως τέτοιες περιπτώσεις μάλλον εγωισμό φανερώνουν παρά μεγάλη πίστη στον Θεό. Κάποιος είπε: *Δεν θέλω να μου πουν ψέματα για την κατάστασή μου και να ελπίζω σε ένα παραμύθι. Δεν ζητώ ιδιοτελείς προσευχές "για να γίνω καλά" την ίδια ώρα που εκατομμύρια συνάνθρωποι πεθαίνουν από την ίδια αιτία.*

Όταν ο Θεός έδωσε στους γιατρούς σοφία και μέσα για να μας βοηθούν, είναι ασέβεια και αλαζονία εμείς να απαιτούμε/διεκδικούμε "προσωπικό θαύμα" για να φανεί στους άλλους η μεγάλη μας πίστη, ενώ στην πραγματικότητα φοβόμαστε το θάνατο και την ταλαιπωρία της θεραπευτικής αγωγής. Ας εκμεταλλευτούμε λοιπόν κάθε βοήθεια που προσφέρει η επιστήμη, παράλληλα δε ας προετοιμαζόμαστε – γιατί όχι να γράψουμε και τη διαθήκη μας. **Έτσι κι αλλιώς όλοι θα πεθάνουμε μια μέρα.**

Επιπλέον, όταν δίνουμε ή συντηρούμε ψεύτικες ελπίδες, βοηθάμε τον άνθρωπο να επιμένει **ΝΑ ΖΗΤΕΙ ΤΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ**, ενώ αν αντιλαμβανόταν ότι **ΦΕΥΓΕΙ ΣΥΝΤΟΜΑ**, ίσως και να αποφάσιζε να ακούσει τη φωνή του προφήτη: **«ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΤΙ ΝΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΣΟΥ»** και να εκζητούσε **ΤΑ ΑΝΩ**. (Αμώς 4/δ/8, Κολ. 3/γ/1-2).

3. Ο Ιώβ που μνημονεύσατε, δεν έκανε συναλλαγή με τον Θεό ότι θα μείνει πιστός επειδή είχε την ελπίδα "να ξαναπάρει πίσω τα χαμένα". Η πίστη του ήταν ικανοποιημένη με το **«Γυμνός εξήλθον εκ κοιλίας μητρός μου και γυμνός θέλω επιστρέψει εκεί· ο Κύριος έδωκε και ο Κύριος αφήρεσεν· εΐη το όνομα Κυρίου ευλογημένον»**. Αλλά αναρωτιόμαστε πόσοι χριστιανοί θα ήταν σήμερα έτοιμοι να αποδεχτούν έτσι στη βουλή του Θεού...

Η ελπίδα του Ιώβ – όπως και του Αβραάμ – δεν ήταν στην πρόσκαιρη αποκατά-

σταση αλλά στην αιώνια ΑΝΑΣΤΑΣΗ. Δεν είπε: «Δεν πειράζει, αφού στο τέλος θα έχω τα ίδια και περισσότερα», αλλά «**Ε-ξεύρω ότι ζη ο Λυτρωτής μου, και θέλει εγερθή εν τοις εσχάτοις καιροίς επί της γης· και αφού μετά το δέρμα μου το σώμα τούτο φθαρή, πάλιν με την σάρκα μου θέλω ιδή τον Θεόν**». (Εξάλλου κανένας πατέρας δεν αποζημιώνεται για το πένθος των παιδιών που έχασε αν αργότερα αποκτήσει καινούργια.)

Όσον αφορά το ερώτημα, «**Αν δεν έχει καμιά ελπίδα γιατί να προσεύχεται;**» θα απαντούσαμε με ένα άλλο απόφθεγμα που κατά σύμπτωση επίσης διαβάσαμε στον ίδιο ημεροδείκτη και έλεγε: «**Ο σκοπός της προσευχής δεν είναι να πληροφορήσουμε το Θεό για τις ανάγκες μας (αυτές τις ξέρει), αλλά να Τον προσκαλέσουμε να κατευθύνει τη ζωή μας**».

Όπως και να έχει το πράγμα, συμφωνούμε μαζί σας πως δεν πρέπει να μένουμε αδιάφοροι εμείς που πιστεύουμε αληθινά στον Θεό, και όταν αντιμετωπίζουμε μια όποια απέλπιδα κατάσταση «**το καλύτερο που έχουμε να κάνουμε είναι να δώσουμε μια καινούρια ελπίδα, όχι απλώς να αφαιρέσουμε αυτή που έχει**». ☛

Δηλώνουν Χριστιανοί...

Ο αναγνώστης Β.Σ. από την Αθήνα έγγραψε:

Αναφερθήκατε σε προηγούμενο τεύχος για τους «Χριστιανούς» νομοθέτες μας, που νομοθετούν ενάντια στον Θεό και τις αρχές Του. Δυστυχώς αν και οι εργασίες της Βουλής των Ελλήνων αρχίζουν με «τελετή Αγιασμού», πολλά από όσα λέγονται, προτείνονται και τελικά νομοθετούνται, δεν είναι δίκαια, καθαρά και ηθικά.

Ποιος θα είχε αντίρρηση αν η Βουλή νομοθετούσε υπέρ των τυφλών, των αναπήρων, των αγραμμάτων κ.ο.κ., αφού

κι αυτοί αποτελούν μέρος της κοινωνίας μας και δικαιούνται ανάλογη ή και ειδική μέριμνα εκ μέρους της πολιτείας. Αλλά κανείς δε θα συμφωνούσε αν η Βουλή αποφάσιζε να νομοθετήσει π.χ. να μη δικάζονται οι κλεπτομανείς και να μην τιμωρούνται οι φοροφυγάδες ή οι φυγόστροτοι.

Τα τελευταία χρόνια όμως ψηφίστηκαν νόμοι που φανερώνουν ότι ΜΕΡΙΜΝΑ των νομοθετών μας δεν είναι οι νομοταγείς πολίτες αλλά κάθε εκτροπή από το φυσιολογικό, ηθικό και ορθό: 1. Νομιμοποίηση των εκτρώσεων. 2. Αποποινικοποίηση της μοιχείας. 3. Αυτόματο διαζύγιο. 4. Κατάργηση της θανατικής ποινής. 5. Απαλλαγή των μεγάλων εισφοροφυγάδων στο Κράτος και τα Ασφαλιστικά Ταμεία. Και τώρα προχωρούν βαθμιαία πλην σταθερά προς: α. Το σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης. β. Τους γάμους των ομοφυλοφίλων. γ. Την αποποινικοποίηση της παιδοφιλίας. δ. Την απελευθέρωση της χρήσης των ναρκωτικών...

Δεν νοιάζονται οι «Χριστιανοί» νομοθέτες για τους άπορους και τους πολύτεκνους ή τους αριστούχους, τους ευεργέτες και τους εθελοντές. Εκείνους που ενώ άλλοι κοπροσκυλιάζουν στις καφετέριες και άλλα στέκια διαφθοράς, αυτοί μελετούν, εργάζονται, υπηρετούν, προσφέρουν, αγαπούν και μεγαλώνουν αυριανούς εργάτες, επιστήμονες, φορολογούμενους... Εκείνους, δηλαδή, που αν και βλέπουν άλλους που γίνονται Υπουργοί χωρίς να έχουν πάει στο στρατό, να σπουδάζουν χωρίς να δίνουν εξετάσεις επειδή ο μπαμπάς τους στέλνει στα εξωτερικά, να πληρώνουν ελάχιστους φόρους αλλά να απολαμβάνουν μέγιστα προνόμια, παρ' όλα αυτά εξακολουθούν να κάνουν το καθήκον τους και ως χρηστοί πολίτες και σωστοί χριστιανοί.

Μεγάλο δίκιο έχει ο αναγνώστης μας, όμως δεν πρέπει να λησμονούμε ότι «**ο κόσμος όλος εν τω πονηρώ κείται**» (Α' Ιωάν. 5/ε/19) και σ' αυτή τη διαπίστωση η χώρα μας έχει άλλη μια πρωτιά. ☛

Τα απομεινάρια...

Πέρασαν τέσσερα χρόνια από τους διαβόητους Ολυμπιακούς της Αθήνας του 2004. Αναρίθμητα τα εκατομμύρια των ευρώ που διατέθηκαν για τη μεγάλη "επιτυχία" της Ελλαδίτσας μας, να οργανώσει «**τους καλύτερους αγώνες**» για να ακούσει από το στόμα του προέδρου της ΔΟΕ κ. Ρογκ την κούφια από κάθε σημασία φράση «**Ευχαριστούμε Ελλάδα!**».

Πόσα νοσοκομεία, σχολεία, δρόμους και τι άλλο θα μπορούσαμε να φτιάξουμε μ' εκείνα τα χρήματα που τόσο είχε ανάγκη το κράτος μας είναι άλλη υπόθεση, όμως ο Έλληνας ψοφάει για μεγαλείο, κι αυτό το χάπι το κατάπιε, όπως και με την πρώτη θέση στο ΓΙΟΥΡΟ του ποδοσφαίρου, στην ΓΙΟΥΡΟβίζιον και σε πολλές άλλες ανούσιες και κούφιες διοργανώσεις που πίσω από το προπέτασμα καπνού που δημιουργούν επιτρέπουν στους φίλους και τους εχθρούς μας να δηλώνουν (=λεηλατούν) την ιστορία μας, τη γη μας, τον εθνικό μας πλούτο και τα πορτοφόλια μας. **Καημένη Ελλάς!**

Και τι απέγιναν τα ολυμπιακά έργα, τα "αποκτήματα" του τόπου και του λαού μας; Οι σχετικοί δημοσιογράφοι μιλούν για εγκατάλειψη, για σκουπιδότοπους, για εκπονήσεις κ.ο.κ. Προσωπικά ούτε πήγαμε, ούτε πρόκειται να πάμε σ' αυτούς τους ναούς της ελληνικής ματαιοδοξίας. Μοναδική εξαίρεση ήταν το

ρεπορτάζ της φιέστας του απατεώνα Benny Hinn στο Ολυμπιακό Ποδηλατοδρόμιο, όπου κι αυτός ο άθλιος φρόντισε να αφαιμάξει τα πορτοφόλια των αφελών με "αυτοπροαίρετες" προσφορές "για το έργο του Θεού(!)"...

Θα παρατρέξουμε το εφετινό περίγελο διεθνώς της λαμπαδηδρομίας με το "ολυμπιακό" φως και το θιβετιανό σκοτάδι. Με τις συγκρούσεις και τις διαμαρτυρίες, με τις απειλές των "δημοκρατικών" ηγετών πως τάχα δεν θα παραστούν στους αγώνες αν δεν γίνει το χατίρι του Δαλάι Λάμα... Γι' αυτά έχουν γράψει κι έχουν μιλήσει άλλοι, αρμοδιότεροι από εμάς, ώστε μόνο όποιος θέλει να εθελουφλεί μπορεί ακόμη να πιστεύει πως "κάτι καλό" υπάρχει ή προκύπτει με τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Δυο μόνο στοιχεία θέλουμε να επισημάνουμε σ' αυτό το άρθρο μας.

Το ένα είναι η παραπλάνηση της Ελλαδικής Εκκλησίας, που ακόμη μια φορά έγινε δούλα στις "εθνικές" και "κυβερνητικές" σκοπιμότητες συνεργαζόμενη στη φιέστα του 2004. Είχε γίνει τότε το συνέδριο «**Εκκλησία και αθλητισμός**», με σκοπό να καθορισθούν οι τρόποι με τους οποίους θα έπρεπε να συμμετάσχει και να βοηθήσει η Εκκλησία στην καλή διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, ώστε να επιτύχει η προσπάθεια. Ένας επίσκοπος έ-

λεγε τότε: «Θεωρώ ότι η Εκκλησία μπορεί να βοηθήσει στην αναβίωση του πραγματικού πνεύματος του αθλητισμού και την ανύψωση της Ολυμπιάδος του 2004 στα επίπεδα που της αρμό-

ζουν. Άλλωστε σε αυτό αποβλέπει και η Επιτροπή του "ευ αγωνίζεσθαι".» Ενώ ο Αρχιεπίσκοπος **Χριστόδουλος** είχε δηλώσει: «Η Εκκλησία μας, από την πρώτη στιγμή, ανταποκρίθηκε θετικά στην ανάγκη να βοηθήσει και Αυτή, με όλες Της τις δυνάμεις, στην επιτυχία των Ολυμπιακών Αγώνων, ιδιαίτερα στο θέμα του εθελοντισμού. Και κάθε στιγμή επιβεβαιώνει τη θέλησή Της να εξακολουθήσει να συνεργάζεται στενά με την Οργανωτική Επιτροπή.»

Όπως όμως διαπίστωσε ο μητροπολίτης Ναυπάκτου **κ. Ιερόθεος**, Πρόεδρος της ειδικής Επιτροπής, «Πέρα από τις ιδεολογικοκοινωνιολογικές θεωρίες, άλλες αναλύσεις κάνουν λόγο για το ότι ο σύγχρονος αθλητισμός, λειτουργεί περισσότερο ως θρησκεία, που έχει τους ειδικούς "ιερείς", την ιδιαίτερη "λατρεία" που γίνεται στον "ναό" του γηπέδου, τους "λάτρεις - οπαδούς" που συμμετέχουν στην "λατρεία" αυτή, με τους "ύμνους" της και μάλιστα αφιονίζονται και φανατίζονται, τους "θεούς" που δέχονται την λατρεία των οπαδών, τους "βωμούς" με "φως", στο οποίο γίνεται προσευχή, την "δάδα"-λαμπάδα με την οποία γίνεται η μεταλαμπάδευση του ολυμπιακού φωτός, το "πανηγύρι" του αθλητισμού, το ιδιαίτερο τελετουργικό κλπ.

«Η διοργάνωση των αθλητικών θεαμάτων γίνεται με την έννοια μιας κωδικο-

ποίησης και ενός τελετουργικού ολοένα πιο καθορισμένου και σχολαστικού. Οι αθλητικές τελετουργίες οργανώνονται σύμφωνα με ένα αυστηρό πρωτόκολλο» (Πιέρ Λαγκιγιόμι).

Τελικά, όπως λειτουργεί σήμερα το παγκόσμιο κίνημα του αθλητισμού, ομοιάζει με μια ιδεολογία, μια πολιτική οργάνωση, και μια θρησκεία, μέσα στα πλαίσια της θεσμικής οργάνωσης της αστικής κοινωνίας.

Μπορεί να ηχεί παράδοξα, αλλά αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο μερικοί μεταφέρουν, με παραλλαγή, και στον αθλητισμό το απόφθεγμα: «ο αθλητισμός είναι το όπιο του λαού». Και αυτό το "όπιο" με τις διάφορες μορφές του χρησιμοποιείται πολύ από τον σύγχρονο πρωταθλητισμό. Είναι το λεγόμενο "ντόπιγκ" και το "ντοπάρισμα".

Όλα αυτά αντίθετα κι απόμακρα από την ιδανική ιδέα όπου: «Η λέξη "αγών" προέρχεται από το ρήμα άγω, που σημαίνει οδηγώ και από αυτό προέρχεται και η αγωγή. Η λέξη "αθλητής" προέρχεται από την λέξη άθλος, που σημαίνει μόχθος, ανάγκη, αγώνας. Έτσι ο αθλητισμός είναι «η επιδίωξη της επικρατήσεως δηλ. της κατακτήσεως της πρωτιάς (νίκης) μέσω της ευγενούς αμίλλης, δια του αγώνος». Ο αθλητής δεν μπορεί να απατήση τους αντιπάλους του, διότι λειτουργούν οι κανονισμοί, ο καθένας δρομέας βρίσκεται στον δικό του διάδρομο και δίπλα του έχει τους άλλους αθλητές, εχθρός του είναι κυρίως το σώμα του και τα όριά του, καθώς επίσης οι αντοχές του προκειμένου να επιτύχη την νίκη».

Απέναντι σε όλα αυτά κάποιος προβληματιζόμενος Ελληνορθόδοξος έγραψε τότε: «Φυσικά αντιλαμβανόμουν ότι η ιεραρχία ήθελε να δείξει ότι η Εκκλησία είναι πάντα κοντά στο αθλητικό ι-

δεώδες, και μάλιστα όταν τελευταία την κατηγορούν ότι η Εκκλησία σταμάτησε τους αγώνες αυτούς στην αρχαιότητα. Και αντί η ιεραρχία να πει με θάρρος τι ήταν οι αρχαίοι Ολυμπιακοί αγώνες, και για ποιο λόγο σταμάτησε αυτή τη βαρβαρότητα, προτίμησε να κάνει αυτή την πολιτική κίνηση εντυπώσεων, μήπως και δυσανεστήσει τους νοσταλγούς των αγώνων αυτών.»

Το άλλο σημείο αφορά τους Διαμαρτυρόμενους στη χώρα μας ή, έστω, κάποιους από αυτούς.

Αναφερόμαστε στην κατασπατάληση τεράστιων ποσών χρημάτων και ανθρώπινης προσπάθειας που έκαναν, νομίζοντας πως με την εμπλοκή τους στα ολυμπιακά δρώμενα του 2004, είχαν μοναδική ευκαιρία ενός κακώς νοούμενου "ευαγγελισμού" με στόχους αφενός το πλήθος των φιλάθλων και εν γένει επισκεπτών της Αθήνας, αλλά και των ιθαγενών που θα "ευαγγελίζονταν" από εκατοντάδες νεαρούς που εισήχθησαν από το εξωτερικό στη χώρα για "να σώσουν" τον τόπο και το λαό... μεταδίδοντας τη δική τους κοσμική δυτική "θηρησκευτική" υποκουλτούρα.

Ανέκαθεν εκφράζουμε αμφιβολίες και για τη σκοπιμότητα και για την αποτελεσματικότητα τέτοιων μεθόδων, που βασίζονται σε εκδηλώσεις "του αέρα" κι αναρωτιώμαστε αν κάποιοι έκαναν έναν απολογισμό του "έργου" και των αποτελεσμάτων. Απέμεινε κάτι από όλες εκείνες τις "εκστρατείες", τις διανομές εντύπων και τις εκδηλώσεις σε πλατείες και αλλαχού;

Όπως έδειξε η δημοσιογραφική μας έρευνα, όλα ήταν ένα μεγάλο ΤΙΠΟΤΑ. Το ίδιο έγινε και με μια προηγούμενη εκστρατεία με γιγαντοαφίσες. Όλα ξεχάστηκαν στα λίγα χρόνια που πέρασαν, εκτός ίσως από κάποια ξεθωριασμένα πανώ που κρέμονται έξω από μερικές εκκλησίες, περισσότερο δισφημιστικά για το ελεεινό κατάντημά τους παρά διαφημιστικά.

Εντούτοις η πικρή αλήθεια είναι πως κάποιοι επαγγελματίες δήθεν "ιεραπόστολοι" εξασφάλισαν τα προς το ζειν (μερικοί από αυτούς με σημαντική πολυτέλεια) σε βάρος των αφελών υποστηρικτών τους που για χάρη τους διαθέτουν το υστέρημά τους. Και όλα αυτά μέχρι ένα άλλο "γεγονός" να δώσει πάλι αφορμή για νέες μάταιες και στείρες "δράσεις".

Γι' αυτό και δεν μας παραξενεύει που μια οργάνωση στη χώρα μας ξεκίνησε κι εφέτος να παρακινεί νέους που θα ήθελαν να μεταφερθούν στο Πεκίνο (με δική της φροντίδα αλλά με προσωπικά τους έξοδα), για να εργαστούν λείει στα πλαίσια των Ολυμπιακών του 2008 για τη σωτηρία "και" του λαού της Κίνας. [Ποιοι και πόσοι Έλληνες νέοι (οι περισσότεροι φοιτητές και άνεργοι) θα μπορούσαν να πληρώσουν τα ποσά που χρειάζονται για ένα τέτοιο ταξίδι είναι ένα άλλο ζήτημα...].

Τα λάθη είναι ανθρώπινα, λίγη αυτοκριτική όμως σίγουρα δεν βλάπτει και είναι ίσως το μέρος εκείνο της σοφίας που λείπει πολύ από ορισμένους.

Διά πολλών μαρτύρων...

Ο "άγιος" του Κορυδαλλού...

Υστερα από πάρα πολλές ποαραεμβάσεις του θρησκευτικού κατεστημένου και άλλων υποστηρικτών του, και μετά από μακρόχρονη δικαστική διαδικασία, επιτέλους ένας δεσπότης πήρε το δρόμο για τη φυλακή, ενώ οι φήμες λένε πως ίσως ακολουθήσουν κι άλλοι. Θα το άξιζαν τουλάχιστον... Όχι. Δεν τον φυλάκισαν οι αντίχριστοι Εβραίοι, ούτε οι άπιστοι Τούρκοι, παρά μονάχα η πλεονεξία και η φιλαργυρία του. Τα ψέματα που έλεγε και οι απειλές του προς πάσαν κατεύθυνση, στην προσπάθειά του να παραμείνει "άγιος" στα χαρτιά, δηλαδή Μητροπολίτης Αττικής, ενώ η αμαρτωλή βιοτή του μύριζε χειρότερα από τον τάφο του τετραήμερου νεκρού Λάζαρου.

Ο Τύπος έχει γράψει τόσα πολλά και οι τηλεοράσεις έχουν δείξει τόσα ρεπορτάζ, και για τις ανώμαλες ορέξεις του, και για το τεράστιο "κομπόδεμα" που είχε εξασφαλίσει για τα γηρατειά του, και για την πεισσία που είχε πλάι στο ιδιωτικό του παρεκκλήσι σε εξοχική βίλα της Αττικής. Και όμως ένας τέτοιο υποκείμενο έχει "προστάτες" στα ψηλά σκαλοπάτια της θρησκευτικής και κοινωνικής ιεραρχίας, της πολιτικής και της οικονομικής ζωής, όπως λένε ακόμη και στο Φανάρι.

Το απόσπασμα που αναδημοσιεύουμε παρακάτω από το διαδίκτυο, είναι ίσως το πιο αθώο και κόσμιο από όσα θα μπορούσαν να γραφτούν για τον άνθρωπο και τους ομοίους του. Μια του ηθοποιού και μια του δεσπότη. Βοήθειά μας!

PRESS-GR.blogspot.com

Η μεγαλύτερη αμαρτία του Μπεζενίτη...

Κυριακή, Ιούνιος 22, 2008

Του Παναγιώτη Μιχαλόπουλου
<http://nataproume.pblogs.gr>

Ποια είναι η μεγαλύτερη αμαρτία του Μπεζενίτη; Εκείνη της κατάχρησης των χρημάτων ή εκείνη της κατάχρησης των ψυχών [και σωμάτων] των εραστών του;

Κι αν η πολιτεία έκανε το μέρος της μέχρις ώρας όσον αφορά την οικονομικό αμάρτημα ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ άραγε να κάνει τίποτα η Ιερά Σύνοδος και η Ιεραρχία για το ΗΘΙΚΟ ΑΜΑΡΤΗΜΑ; Η ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΔΕΧΤΟΥΜΕ ΤΟ ΛΕΓΟΜΕΝΟ (ΚΑΙ ΥΠΟΝΟΟΥΜΕΝΟ) ότι ΚΟΡΑΚΑΣ ΚΟΡΑΚΟΥ ΜΑΤΙ ΔΕΝ ΒΓΑΖΕΙ;

Για ένα όμως μπορούμε να είμαστε σίγουροι, πως τούτοι οι «άγιοι» μόνο διάδοχοι των Αποστόλων δεν είναι, και τα περί αποστολικής διαδοχής ίσως να αφορούν άλλους, εκείνους δηλαδή που ποιούν τα έργα των αγίων Αποστόλων, ενώ τούτοι οι μαυροφορεμένοι είναι όπως και οι Ιουδαίοι, της εποχής του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, δηλαδή ΤΕΚΝΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ. Αλί και τρις αλί μας.

Ευχαριστώ για την δημοσίευση! :-) Παναγιώτης Μιχαλόπουλος

posted by P. MICHALOPOULOS : 22 Ιούνιος 2008 1:25 μμ

Το θέμα είναι πως τα χρήματα πρέπει να επιστραφούν. Ορκίστηκε στην ακημοσύνη αυτός ο άνθρωπος όταν έγινε καλόγερος Η ΟΧΙ??? καλα, θα μου πείτε και στην ΑΓΑΜΙΑ ορκίστηκε αλλά.....

posted by Ανώνυμος : 22 Ιούνιος 2008 2:15 μμ

Τι σχέση έχει αυτό με την αγάπη;

Στο περιοδικό “Pulpit Helps” (5/08) διαβάσαμε άρθρο του J.R. Gray, μέλους της Αμερικανικής Ένωσης Χριστιανών Συμβούλων, με τίτλο «What’s Love Got to Do With It?» και το αναδημοσιεύουμε επειδή, δυστυχώς, η πλατειά διάδοση της αγγλικής γλώσσας σκέπασε κάτω από τη λέξη “love” τις έννοιες “αγάπη” και “έρωτας” και δημιούργησε σύγχυση, έτσι που οι νέοι δεν ξέρουν πια ούτε τι ζητούν ούτε τι δικαιούνται αλλά, κυρίως, ούτε τι οφείλουν. Ευχή το κείμενο αυτό να διαβαστεί εξίσου και από τους άντρες αναγνώστες του «ΤΥΧΙΚΟΥ».

Ενας στίχος κάποιου τραγουδιού της Tina Turner θέτει μέρος του διλήμματος αναφορικά με τα ζευγάρια σήμερα. “Τι σχέση έχει αυτό με την αγάπη;” αναρωτιέται. Το τραγούδι συνεχίζει για να πει ότι ο έρωτας δεν είναι παρά ένα μεταχειρισμένο συναίσθημα. Κι εδώ ακριβώς είναι το πρόβλημα. Αλλά είναι η αγάπη συναίσθημα; Ή τα αισθήματα προέρχονται από την πραγματική αγάπη;

Ο ορισμός που εγώ δίνω στην αρχαιοελληνική λέξη «αγάπη» είναι μια τάση που επιδιώκει να κάνει το σωστό και το καλύτερο, και το κάνει με τρόπο θυσιαστικό και χωρίς όρους. Η αγάπη είναι δεσμευμένη να κάνει το σωστό για ένα άλλο πρόσωπο. Τα αισθήματα θα ακολουθήσουν πρακτικά. «Μου αρέσεις» είναι η πιο συναισθηματική φράση. Μπορούμε να αγαπήσουμε τους εχθρούς μας όπως λέει η Βίβλος αλλά μπορεί να μην τους συμπαθήσουμε κιόλας, όμως σε μια καλή και ευσεβή σχέση, πρέπει να υπάρχουν και τα δύο.

Αρκετά χρόνια πριν μιλούσα με κάποιον που δήλωνε ότι είναι Χριστιανός αλλά είχε διαπράξει μοιχεία και η σύζυγός του που το ανακάλυψε ήταν θυμωμένη και

πληγωμένη. Τον ρώτησα πώς έγινε αυτό. Εκείνος απάντησε, «Την αγαπάω». Η απάντησή μου ήταν μάλλον έντονη: «Δεν την αγαπάς!» του είπα αυστηρά.

Μετά από ένα διάστημα ανταλλαγής φράσεων, εγώ να λέω ότι δεν την αγαπάει κι εκείνος να επιμένει πως την αγαπάει, τελικά του είπα ότι η αγάπη κάνει πάντα εκείνο που είναι σωστό. Δεδομένου ότι αυτό που έγινε ήταν σίγουρα λάθος, αυτό δε θα μπορούσε να είναι αγάπη. Θα μπορούσε να είναι ερωτική τρέλα. Θα μπορούσε να είναι σφοδρή επιθυμία. Θα μπορούσε να είναι ένα πλήθος συναισθημάτων. Αλλά δε θα μπορούσε να είναι πραγματικά αγάπη.

Η ιδέα «**falling in love**» (έπεσα σε έρωτα=ερωτεύτηκα), έχει κυριεύσει τις φαντασίες των ανθρώπων αυτής της γενεάς. Προσωπικά, δεν έχω πέσει ποτέ σε τίποτα που να ήταν καλό. Η έννοια της πτώσης έχει μέσα της την ιδέα της καταστροφής. Ακόμα, νομίζω ότι καταλαβαίνω τι εννοούν οι άνθρωποι όταν λένε ότι «έπεσαν σε έρωτα». Στις περισσότερες περιπτώσεις σημαίνει ότι είναι ξεμυαλισμένοι για ένα άλλο πρόσωπο. Δηλαδή έχουν δυνατά

ρομαντικά ή ερωτικά αισθήματα για ένα άλλο πρόσωπο. Όλες οι σχέσεις ανάμεσα σ' έναν άνδρα και μια γυναίκα αρχίζουν με μια ερωτική τρέλα. Αν η σχέση δεν αναπτύξει περισσότερη ωριμότητα και δεν κινηθεί προς μια κατάσταση πραγματικής αγάπης, θα καταλήξει προβληματική.

Για κάποιους ανθρώπους σήμερα όλη η ιδέα που έχουν για την αγάπη είναι ότι παρσύρονται συναισθηματικά και ρομαντικά από κάποιο είδος υπερβολικής δύναμης που δε μπορούμε να της αντισταθούμε. Το συμπέρασμα μιας τέτοιας σκέψης οδηγεί τους ανθρώπους να υποθέσουν ότι η μοιχεία δεν μπορεί να είναι τόσο κακή, αφού σε τελική ανάλυση είναι "ερωτευμένοι". Η αντιληψη που θεωρεί την αγάπη ως ένα ακαταμάχητο ρομαντικό συναίσθημα, οδηγεί αναπόφευκτα στη δικαιολόγηση συμπεριφορών που δεν είναι μόνο ανθυγιεινές αλλά και αμαρτωλές. Περαιτέρω, αν δεν έχουμε κανέναν πραγματικό έλεγχο αυτής της ρομαντικής ή συναισθηματικής δύναμης, δε μπορούμε να κατηγορηθούμε για κάτι που δεν μπορούμε να αποφύγουμε. Τέτοια σκέψη είναι επικίνδυνη.

Ένα άλλο ενδιαφέρον φαινόμενο που προκύπτει από αυτό τον τρόπο σκέψης είναι οι άνθρωποι που "βγαίνουν από τον έρωτα". Οι περισσότεροι σύμβουλοι έχουν ακούσει πολλές φορές τη δήλωση: "Απλά δεν την (ή τον) αγαπάω άλλο". Η αγάπη είναι περισσότερο αφοσίωση παρά στιδήποτε άλλο. Τα αισθήματα είναι σπουδαία. Ο Θεός μάς έδωσε την ικανότητα να έχουμε αισθήματα. Αλλά δεν μπορούμε να εμπιστευθούμε τα αισθήματά μας. Τα αισθήματα μπορούν να κυμαίνονται και να αλλάζουν. Πρέπει να μάθουμε να εμπιστευόμαστε στη λογική μας και πρέπει να είμα-

στε βέβαιοι ότι οι σκέψεις μας στηρίζονται πάνω στην αλήθεια — την αλήθεια του Θεού. Φαίνεται ότι κάνοντας κάποιος τη δήλωση ότι δεν αγαπάει πια τον άλλο ή ότι τώρα αγαπάει κάποιον άλλο, παρέχει στον εαυτό του την προστασία ή τη δύναμη να θεωρεί τον εαυτό του ως θύμα και όχι ως υπεύθυνο άτομο. Αλλά η αγάπη είναι υπεύθυνη. Οι Χριστιανοί είναι υπεύθυνοι. Η ανθρώπινη συμπεριφορά έχει συνέπειες, είτε για καλό είτε για κακό.

Η αγάπη είναι μια ισχυρή δύναμη αλλά δεν είναι κάτι που προκύπτει από την αποθήκη των ορμονών μας ή από τη συναισθηματική μας κατάσταση. Προέρχεται από τον Θεό. Δεν μπορούμε να αγαπήσουμε πραγματικά ένα άλλο πρόσωπο ή τον ίδιο τον Θεό αν δεν γνωρίσουμε πρώτα τον Χριστό. Εκείνος είναι αγάπη. Ο καρπός του Πνεύματός Του είναι αγάπη. Αγαπάμε επειδή Εκείνος πρώτος μας αγάπησε.

Πάρα πολλές σχέσεις διαλύονται σήμερα, επειδή ένα συναισθηματικό ή ρομαντικό υποκατάστατο που το ονομάζουμε αγάπη [πιο σωστά «έρωτα»] έχει αντικαταστήσει την πραγματική αγάπη. Τα ζευγάρια χρειάζεται να ακούσουν και να καταλάβουν ότι η αγάπη είναι το κλειδί για υγιείς σχέσεις. Αλλά η αγάπη δεν είναι απλά ένα συναίσθημα αλλά αφοσίωση.

Τα πράγματα συχνά στραβώνουν σ' έναν κόσμο που είναι ακόμη κάτω από την κατάρρα της αμαρτίας. Η αμαρτία έχει ακόμη επιπτώσεις στον καθέναν και σε κάθε τι. Όμως οι αμαρτωλές πράξεις δεν μπορούν να ονομάζονται αγάπη. Σίγουρα η πραγματική αγάπη θα τροφοδοτήσει μια υγιή και ευσεβή σχέση. Τα παντρεμένα ζευγάρια μπορούν να συμβαδίσουν στη ζωή τους μόνο μ' αυτό το είδος αγάπης. ❶

Διαβάσματα

📖 Προσπαθούμε να διατηρούμε το ύφος και την ορθογραφία του πρωτότυπου.

Φεύγουμε ή μένουμε;

Μας άρεσε το περιοδικό «Βήματα», (τ. 6, Άνοιξη 2008, έκδοση της Ι.Μ. Κερκύρας), που πρώτη φορά έφτασε στα χέρια μας, τόσο για το παρουσιαστικό όσο και για το περιεχόμενό του. Από τη σελ. 29 αντιγράφουμε ένα ενδιαφέρον κείμενο του εκδότη π. Θ. Μουρτζανού, που περιγράφει το ανικανοποίητο του σύγχρονου ανθρώπου και δείχνει μια άλλη διέξοδο.

Ο ρυθμός της ζωής μας είναι αγχωτικός. Ιδίως όταν πλησιάζουν οι εξετάσεις ή όταν καλούμαστε να αποφασίσουμε για το μέλλον μας ή να βρούμε δουλειά· τότε διαπιστώνουμε ότι η καθημερινότητα της ζωής και το σύστημα στο οποίο στηρίζεται ο κόσμος, μας περικυκλώνουν και μας κάνουν να πνιγόμαστε. Βάζουν την ελευθερία μας σε καλούπια τέτοια, που δεν έχουμε περιθώριο να συναντήσουμε την ψυχή μας, τον εαυτό μας. Παράλληλα, η εποχή μας με το ιδανικό της κατανάλωσης μας κάνει καταναλωτές εικόνων, ιδεών, πληροφοριών, επιθυμιών, ανθρώπων και αγαθών, με αποτέλεσμα να μην μπορούμε σχεδόν ποτέ να επιλέξουμε αληθινά τι μας εκφράζει. Η λύση για πολλούς είναι η φυγή ή το όνειρο της φυγής.

Ακόμα και οι ανθρώπινες σχέσεις δεν στηρίζονται στη χαρά και την δημιουργικότητα που δίνει η αληθινή αγάπη, αλλά στην εφήμερη απόλαυση. Γινόμαστε καταναλωτές σωμάτων και εμπειριών, χωρίς να νοιαζόμαστε για την ψυχή του άλλου και τη δική μας. Δεν μας ενώνει η αγάπη, αλλά η επιθυμία. Γι' αυτό και οι σχέσεις

μας είναι επιπόλαιες και πρόσκαιρες. Άλλωστε, δεν υπάρχει και χρόνος για κάτι περισσότερο. Πού καιρός για ευθύνη, για σεβασμό, για μοίρασμα. Μόνη διέξοδος η βόλτα, η διασκέδαση, η σαρκικότητα. Πώς να κουβεντιάσεις, να μοιραστείς, να ψάξεις το αληθινό πρόσωπο του άλλου;

Τελικά, η εποχή μας μας σπρώχνει να φύγουμε, να μη μένουμε στον τόπο, στη σχέση, στη δουλειά, να αλλάξουμε. Όμως κι αυτή η αλλαγή δεν είναι του τρόπου, αλλά τόπου και προσώπου. Και η άλλη [νέα] σχέση μας και η άλλη [νέα] εργασία μας και η άλλη [νέα] διαμονή μας δεν θα συνεπάγονται την ουσιαστική αλλαγή του τρόπου ζωής μας. Κατανάλωση με αλλιώτικα χαρακτηριστικά και άλλα πρόσωπα μόνο. Αυτό το βλέπουμε στις πενήνήμερες εκδρομές, όπου η αγωνία είναι να οργανωθεί καλά η διασκέδαση και όχι το τι θα δούμε, όπως επίσης και στις διακοπές του καλοκαιριού. Πάμε σε κάποιον τόπο όχι για να τον γνωρίσουμε, αλλά για να συνεχίσουμε να κάνουμε ό,τι κάναμε στην δικιά μας πόλη. Μόνο η εργασία λείπει.

Η Εκκλησία μας προτείνει μία μικρή επανάσταση. Να επιλέξουμε την υπέρβαση του καταναλωτικού τρόπου ζωής. Να γίνουμε λίγο πιο λιτοί και ασκητικοί. Να αναζητήσουμε την χαρά στις γνήσιες ανθρώπινες σχέσεις. Στο μοίρασμα με τον άλλο· όχι των σωμάτων, αλλά των ψυχών. Στην αληθινή φιλία και αγάπη. «Αν μάθουμε να είμαστε πιο ολιγαρκείς, να περιορίσουμε τις ανάγκες μας, να αγαπήσουμε

πρώτα και μετά να ζητήσουμε να αγαπηθούμε, τότε αλλάζει ο τρόπος μας. Μπορεί να φαίνεται ακατόρθωτο. Όμως ο Θεός στέλνει τη χάρη Του σ' αυτό το δρόμο, σ' αυτή την επιλογή. Που είναι η επιλογή των Αγίων Του. Που είμαστε όλοι μας. Αρκεί να αφήσουμε το Φως Του να μπει μέσα μας.

Ναι, όλοι άγιοί Του είμαστε, αφού το αίμα Του καθάρισε τις αμαρτίες μας και λύτρωσε την ψυχή μας «εκ κοιτίδας άδου». Μήπως όμως και του σύγχρονου Χριστιανού η

ζωή επηρεάζεται πολλές φορές, δυστυχώς, από το κοσμικό φρόνημα και μένει στυφή και ανικανοποίητη, όχι βέβαια εξαιτίας του ζωοδότη Χριστού αλλιά εξαιτίας του πνευματικού μας αλληθωρισμού, που βλέπει δεξιά ή αριστερά, μερικές φορές και προς τα πίσω, παύοντας προς στιγμή ή και για μεγαλύτερο διάστημα να ατενίζει «εις τον Ιησούν, τον αρχηγόν και τελειωτήν της πίστεως» (Εβρ. 12/1β/2). Κρίμα! ❗

Για την παρθενική γέννηση του Χριστού

Ο Κύριλλος Ιεροσολύμων στην ΚΒ' «Κατήχηση» γράφει για τους Ιουδαίους που δεν πείθονται με άλλα επιχειρήματα για την άσπορη γέννηση του Κυρίου:

Ας τους αναφέρουμε και κάτι που είναι ακόμα πιο θαυμαστό από τη βλάστηση της νεκρής ράβδου του Ααρών. Επειδή —αν και με τρόπο παράδοξο— ωστόσο είναι δυνατό να γεννηθούν σώματα από τα ανθρώπινα σώματα. Όμως το να γίνει το χόμα της γης άνθρωπος, αυτό είναι ακόμα πιο αξιοθαύμαστο. Το να σχηματίζει ο ανακατεμένος πηλός τους χιτώνες των ματιών και να δέχεται τη φωτεινή ακτίνα είναι θαυμαστότερο.

Το να δημιουργείται από ένα και το αυτό χόμα και η σκληρότητα των κοκάλων και η απαλότητα των πνευμόνων και οι διάφορες άλλες μορφές και δομές των μελών του σώματος, αυτό είναι θαυμαστό. Το να πάρει ο πηλός ζωή και αυτοδύναμα να περιδιαβαίνει όλη την οικουμένη και να οικοδομεί, είναι και αυτό θαυμαστό. Το να διδάσκει και να μιλάει ο πηλός να χτίζει και να βασιλεύει, είναι θαυμαστό. (Ιώβ 38/λη/14)

Λοιπόν, αμαθέστατοι Ιουδαίοι, από πού γεννήθηκε ο Αδάμ; Δεν πήρε ο Θεός χόμα από τη γη και έπλασε αυτό το υπέροχο πλάσμα; (Γεν. 2/β/7) Έπειτα, ο πηλός μετατρέπεται σε μάτι. Και η παρθένος λέτε πως δεν μπορεί να γεννήσει; Αυτό που φαίνεται στους ανθρώπους σαν το περισσότερο αδύνατο, πραγματοποιείται και δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί κάτι που φαίνεται πιο προσιτό στην ανθρώπινη φύση;

Οι άπιστοι καμώνονται πως όλα τα γνωρίζουν και όλα τα κατανοούν, όμως στην πράξη μόνο την ισχυρογνωμοσύνη τους προβάλλουν και από αυτήν παρασύρονται στην απιστία και την σκληρότητα της καρδιάς τους. Πώς να δει ο φανατικός την αλήθεια, όταν κρατάει κλειστά τα μάτια του για να μη δει το φως; «Απίστων όντων ο θεός του κόσμου τούτου ετύφλωσε τον νουν, διά να μη επιθάμψη εις αυτούς ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξης του Χριστού, όστις είναι εικών του Θεού» (Β' Κορ. 4/δ/4). ❗

«Στις παλιές, ευτυχισμένες, εποχές, όταν οι άντρες ήταν άντρες, οι γυναίκες γυναίκες και η Τήλος ένα γραφικό νησάκι της άγονης γραμμής...»

Πότε δικαιολογείται η αυτοάμυνα;

Από το περιοδικό «Ξύπνα!» (6/2008, σ. 10-11) αντιγράφουμε το παρόν άρθρο που εξετάζει ένα σημαντικό θέμα, ιδιαίτερα μάλιστα τώρα που η χώρα μας έχει καταντήσει ξέφραγο αμπέλι στο έλεος των κάθε λογής κακοποιών, ενώ η Αστυνομία περί άλλα τυρβάζει ή κοιτάζει αλλού "για να μην μπλέξει"...

Όπως καλά γνωρίζουν οι αναγνώστες μας, ο «ΤΥΧΙΚΟΣ» έχει πολύ διαφορετικές αντιλήψεις από εκείνες της Εταιρίας "Σκοπιά", που εκδίδει το «Ξύπνα!», όπως π.χ. σε ό,τι αφορά τις μεταγγίσεις αίματος κ.λπ., αυτό όμως δεν μας εμποδίζει να διακρίνουμε και να κρατούμε το καλό, σύμφωνα με την αποστολική προτροπή (Α΄ Θεσ. 5/ε/21).

Ενας ξαφνικός θόρυβος σας ξυπνάει μέσα στη νύχτα. Ακούτε βήματα. Κάποιος έχει παραβιάσει το σπίτι σας. Η καρδιά σας κοντεύει να σπάσει, και αναρωτιέστε έντρομοι τι πρέπει να κάνετε.

Αυτή είναι μια κατάσταση στην οποία θα μπορούσε να βρεθεί ο καθένας. Το έγκλημα —και μάλιστα το βίαιο έγκλημα— δεν περιορίζεται πια σε συγκεκριμένες χώρες ή σε μεγαλουπόλεις. Στο επακόλουθο κλίμα φόβου που επικρατεί, πολλοί άνθρωποι αναζητούν προστασία αγοράζοντας όπλα ή μαθαίνοντας πολεμικές τέχνες. Μερικές κυβερνήσεις έχουν θεσπίσει νόμους οι οποίοι δίνουν στους πολίτες το δικαίωμα να χρησιμοποιούν θανατηφόρα μέσα προκειμένου να υπερασπιστούν τον εαυτό τους. Αλλά τι λέει η Αγία Γραφή; Δικαιολογείται ποτέ να ασκήσει ένα άτομο βία για να υπερασπιστεί τον εαυτό του ή την οικογένειά του;

Ο Θεός μισεί τη βία

Η Γραφή καταδικάζει τη βία και όσους καταφεύγουν σε αυτήν. Ο Ψαλμωδός Δα-

βίδ είπε σχετικά με τον Ιεχωβά Θεό: **«Εκείνον που αγαπάει τη βία τον μισεί η ψυχή του»** (Ψαλμ. 11/α/5). Ο Θεός εξήγγειλε κρίση εναντίον αρκετών αρχαίων εθνών, περιλαμβανομένου και του δικού του λαού, εξαιτίας της βίας που ασκούσαν και της αιματοχυσίας για την οποία ευθύνονταν. (Ιωήλ 3/γ/19, Μιχ. 6/ς/12, Ναούμ 3/γ/1). Ακόμη και η ακούσια ανθρωποκτονία από απροσεξία ήταν σοβαρό έγκλημα κάτω από το Νόμο που δόθηκε στον Ισραήλ. — Δευτ. 22/κβ/8.

Η Γραφή προτρέπει τα άτομα να αποφεύγουν πιθανές συγκρούσεις επιδιώκοντας ειρήνη καθημερινά. Οι βίαιες συμπελοκές αρχίζουν συνήθως με έντονες λογομαχίες. Η Γραφή παρατηρεί: **«Όπου δεν υπάρχουν ξύλα, η φωτιά σβήνει· και όπου δεν υπάρχει συκοφάντης, η φιλονικία πουχάζει»**. (Παρ. 26/κς/20). Σε πολλές περιπτώσεις, το να παραμένει κάποιος ήρεμος κατασιγάει το θυμό και αποτρέπει τη βίαιη αντιπαράθεση. Ο απόστολος Παύλος έγραψε: **«Αν είναι δυνατόν, όσο εξαρτάται από εσάς, να είστε ειρηνικοί**

με όλους τους ανθρώπους». — Ρωμ. 12/1β/18.

Όταν απειλείστε

Το να επιδιώκετε την ειρήνη δεν εγγυάται ότι δεν θα αντιμετωπίσετε ποτέ βίαιη επίθεση. Πιστοί λάτρεις του Θεού στο διάβα της ιστορίας έχουν πέσει θύματα βίαιου εγκλήματος. (Γέν. 4/8/8, Ιώβ 1/α/14,15,17). Αν κάποιο άτομο έρθει αντιμέτωπο με έναν ένοπλο ληστή, τι πρέπει να κάνει; Ο Ιησούς έδωσε την εξής οδηγία: **«Μην αντισταθείτε σε αυτόν που είναι πονηρός».** (Ματθ. 5/ε/39). Επίσης, είπε: **«Σε εκείνον που παίρνει το εξωτερικό σου ένδυμα μην αρνηθείς να δώσεις ακόμη και το εσωτερικό ένδυμα».** (Λουκ. 6/ς/29). Ο Ιησούς δεν επιδοκίμαζε τη χρήση κατά γράμμα όπλων για την υπεράσπιση υλικών αποκτημάτων. Το σοφό άτομο, αν βρεθεί αντιμέτωπο με έναν ένοπλο ληστή, δεν θα αρνηθεί να δώσει τα τιμαλφή του. Ασφαλώς, η ζωή είναι πολύ μεγαλύτερης αξίας από τα υπάρχοντα!

Από την άλλη μεριά, τι πρέπει να κάνει ένα άτομο αν η ζωή του απειλείται από κάποιον που του επιτίθεται; Ένας νόμος τον οποίο έδωσε ο Θεός στον αρχαίο Ισραήλ ρίχνει φως σε αυτό το σημείο. Αν ο κλέφτης πανόταν στη διάρκεια της μέρας και θανατωνόταν, εκείνος που του είχε επιτεθεί θα κατηγορούνταν για φόνο. Αυτό συνέβαινε προφανώς επειδή η κλοπή δεν επέσυρε θανατική ποινή, και ο κλέφτης θα μπορούσε να αναγνωριστεί και να φερθεί ενώπιον της δικαιοσύνης. Εντούτοις, αν ο εισβολέας υφίστατο θανάσιμο χτύπημα τη νύχτα, τότε ο οικοδεσπότης θα μπορούσε να απαλλαχτεί από την κατηγορία επειδή θα ήταν δύσκολο να δει τι έκανε ο εισβολέας και να εξακριβώσει τις προθέσεις του.

Ο οικοδεσπότης μπορούσε να συμπεράνει λογικά ότι η οικογένειά του απειλούνταν να πάθει κακό και ως εκ τούτου να αναλάβει δράση για να την υπερασπιστεί. — Έξοδ. 22/κβ/2,3.

Έτσι λοιπόν, η Γραφή δείχνει ότι ένα άτομο μπορεί να υπερασπιστεί τον εαυτό του ή την οικογένειά του σε περίπτωση σωματικής επίθεσης. Μπορεί να αποκρούσει τα χτυπήματα, να ακινητοποιήσει τον επιτιθέμενο ή ακόμη και να του καταφέρει χτύπημα για να τον ζαλίσει ή να τον αδρανοποιήσει. Σκοπός του πρέπει να είναι να εξουδετερώσει την εισβολή ή να τερματίσει την επίθεση. Αν έχουν έτσι τα πράγματα, στην περίπτωση που ο επιτιθέμενος τραυματιζόταν σοβαρά ή σκοτωνόταν σε μια τέτοια κατάσταση, ο θάνατός του θα ήταν τυχαίος και όχι εκούσιος.

Η καλύτερη προστασία

Σαφώς, υπάρχουν καταστάσεις υπό τις οποίες δικαιολογείται η αυτοάμυνα μέσα σε λογικά πλαίσια. Οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα να προστατεύουν τον εαυτό τους και τους αγαπημένους τους από επιθέσεις και θανάσιμες βλάβες. Όταν η διαφυγή δεν είναι εφικτή, δεν υπάρχει καμία Γραφική εντολή που να μας απαγορεύει να υπερασπιζόμαστε τον εαυτό μας μέσα σε λογικά πλαίσια. Παρ' όλα αυτά, αποτελεί πορεία σοφίας να κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε για να αποφεύγουμε καταστάσεις οι οποίες είναι δυνατόν να οδηγήσουν σε βιαιότητες. — Παρ. 16/ις/32.

Η Γραφή μάς προτρέπει να **«επιζητούμε ειρήνη και να την επιδιώκουμε»** σε όλους τους τομείς της ζωής μας. (Α' Πέτρ. 3/γ/11). Αυτή είναι μια πρακτική αρχή η οποία συμβάλλει πράγματι σε ειρηνικό τρόπο ζωής.

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

ΤΑ ΒΑΦΤΙΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ...

Δημοσιεύτηκε στη διαδικτυακή εφημερίδα «**zougla.gr**» (28-5-08) η είδηση ότι ο βουλευτής Χανίων της Ν.Δ. και πρώην Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης **κ. Χρ. Μαρκογιαννάκης** είναι κουμπάρος και δικηγόρος του ατόμου που τα ξημερώματα της 16-5-08 σκότωσε με μαχαίρι στο Ρέθυμνο νεαρό φοιτητή.

Ο βουλευτής έχει βαπτίσει το παιδί του φονιά γνωρίζοντας ότι ήδη ο σύντεκνός του είχε σωρεία παραβάσεων του ποινικού κώδικα (απόπειρα ληστείας, απόπειρα ανθρωποκτονίας, κλοπές, μαχαιρώματα και παράνομη κατοχή όπλων) για να προστεθεί τώρα ο φόνος.

Εμείς εδώ θα μείνουμε μόνο στην απάντηση του βουλευτή όταν ρωτήθηκε από δημοσιογράφο για την κουμπαριά του με τον φονιά:

«Έχω βαπτίσει 200 παιδιά, αν μου βγει και ένα σκάρτο τι να κάνω; Υπάρχουν άλλοι πολιτικοί που έχουν βαπτίσει παιδιά που έφαγαν δις ισόβια.»

Εξυπακούεται ότι ο κ. Βουλευτής όπως κι όλοι οι συνάδελφοί του νονοί (ανάδοχοι), κάθε φορά που βαπτίζουν κάποιο παιδάκι αναλαμβάνουν βαριές ευθύνες και δίνουν φοβερές υποσχέσεις,

να σταθούν δηλαδή στο πλάι του μέχρι να μεγαλώσει και να το κατηχήσουν στην αγιοτάτη πίστη του Χριστού. Έχεις ένα, δύο παιδάκια και εξαντλείς τις δυνατόμεις σου για να τα μεγαλώσεις σωστά, αν όμως έχεις 200 βαφτιστήρια τι να τα κάνεις; **«Ας βγει και κανένα σκάρτο»** κατά που λέει ο κ. Μαρκογιαννάκης. Βοήθειά του! Ίσως είναι καιρός η παροιμία που λέει: **«Τρελός παπάς σε βάφτισε»**. να αναπροσαρμοστεί στο **«Τρελός πολιτικός σε βάφτισε»**.

Έτσι αντιλαμβάνονται το "ιερό μυστήριο του βαπτίσματος" οι "Έλληνες Χριστιανοί" και μάλιστα οι πολιτικοί εκπρόσωποί τους, που αντιμετωπίζουν τη βάπτιση ως ευκαιρία δημοσίων σχέσεων και την έχουν κάνει ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ...

Η δε "μήτηρ εκκλησία" συμπράττει αδιάφορη, αρκεί να πέφτει το σχετικό "φιλοδώρημα" και να υπάρχει η "σκέπη" του πολιτικού. Άνθρωποι είναι κι οι παπάδες, ίσως κάποια φορά "βρεθούν στην ανάγκη τους"...

Βέβαια οι Κρήτες πολιτικοί ανήκουν στην Αρχιεπισκοπή Κρήτης, μήπως όμως στην "Αρχιεπισκοπή πάσης Ελλάδος" τα πράγματα είναι καλύτερα;...

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ...ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΕΘΝΗ

Αναφερθήκαμε στο προηγούμενο τεύχος για τις απόψεις του Μητροπολίτη Ναυπάκτου κ. **Ιερόθεου**, με θέμα «**Εκκλησία και εθνικά θέματα**» και σχολιάσαμε πόσα κακά συμβαίνουν όταν οι εκκλησίες αναμιγνύονται με την πολιτική, παρά τις όμορφες θεωρίες του σεβασμιοτάτου.

Με αφορμή τελευταίες αχαρακτήριστες δηλώσεις του "αρχιεπισκόπου Μακεδονίας", γράφοντας στην ίδια ηλεκτρονική εφημερίδα (28-5-08) ο δημοσιογράφος κ. **Α. Κοκορίκος** σχολίασε δηκτικά:

Η «δεξιά του Κυρίου» μίλησε αλλά στα Σκόπια διά στόματος του «σχισματικού» αρχιεπισκόπου Στέφανου. «Σχισματικό» τον λέμε γιατί έκανε ό,τι και η Ελλάδα τον

19ο αιώνα, δηλαδή αποσχίστηκε με μονομερή απόφαση από την εκκλησία της Σερβίας χωρίς έκτοτε να «νομιμοποιηθεί» από το πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως. Ο Θεός πάλι έχει πρόβλημα. Τον Άνθιμο ή τον Στέφανο να υποστηρίξει;

Μια και πιστεύουν λοιπόν τον ίδιο Θεό και δεν είναι κανείς αιρετικός, καθολικός, Ευαγγελιστής, προτεστάντης κ.λπ., δεν υπάρχει και δικαιολογία. Χωρίς αυτό να εμποδίσει κανέναν πιστό ή ιεράρχη να επιτεθεί ξιφήρης (στα λόγια) εναντίον του άλλου, ψιθυρίζοντας: #@%\$@#\\$!!!

Ύστερα αναρωτιούνται οι "άγιοι δεσπότες" γιατί ο κόσμος φεύγει μακριά και φτύνει τον κόρφο του κάθε φορά που τους βλέπει... ❶

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Με ενδιαφέρον πληροφορηθήκαμε ότι σε ενορία της Ναυπάκτου η φιλόλογος κ. **Χρ. Καρανικόλα** παραδίδει κάθε χρόνο σε παιδιά Μαθήματα Αρχαίων Ελληνικών μέσα από κείμενα της Αγίας Γραφής.

Επαινούμε την καθηγήτρια και τους προϊσταμένους της που ενδιαφέρονται να βοηθήσουν τα νέα παιδιά να εξοικειωθούν με την ανάγνωση των ιερών κειμένων της χριστιανικής πίστης στο πρωτό-

τυπο και είχε να βρει μιμητές.

Τούτο έχει ιδιαίτερη σημασία όταν συμβαίνει να ακούμε νέους ιεροκήρυκες να μην γνωρίζουν ούτε καν πώς να διαβάσουν τα κείμενα της Βίβλου κατά την εκφώνηση των κηρυγμάτων τους από άμβωνος, μεγάλο ελάττωμα που φανερώνει πόσο ελάχιστα ενδιαφέρονται για όσα πιστεύουν και όσα κηρύττουν. **Δυστυχώς! ❷**

«ΑΣΘΕΝΕΙΣ» ΟΙ ΟΜΟΦΥΛΟΜΑΝΕΙΣ

Ο Μητροπολίτης Πειραιώς κ. **Σεραφείμ** με αφορμή τα πρόσφατα γεγονότα στην Τήλο απηύθυνε επιστολή του με την οποία επικρίνει έντονα τους αρχηγούς ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ επειδή προς

εντυπωσιασμό των ψηφοφόρων έσπευσαν, δυστυχώς, να υποστηρίξουν τους γάμους των ομοφυλομανών:

«Την οδύνην διεδέχθη η βαθεία απογοήτευσις διότι ομιλείτε εκπροσωπούντες

τμήμα του ελληνικού λαού, ο οποίος εις την συντριπτικήν πλειονοψηφίαν αυτού καταδικάζει και βδελύσσεται όχι ασφαλώς τα ασθενούντα πρόσωπα, τα οποία εντός της τραγικότητός των προκαλούν άλγος και συμπάθειαν αλλά την ευτελή πρακτικήν αυτών, η οποία τυγχάνει αποτρόπαιος και εξόχως αποϊεροποιούσα το ανθρώπινον πρόσωπον, προξενούσα εν ταυτώ τραγικάς ασθενείας εις το τε σώμα και την ψυχήν εκ της παραχρήσεως τωνσωματικών οργάνων άλλως προορισμένων ως ευκόλως αντιλαμβάνεσθε».

Ως συνέπεια αυτής τους της ψυχοσωματικής ασθένειας ο κ. Σεραφείμ ερμηνεύει και την πρόσφατη δολοφονία του ηθοποιού **Σερριανόπουλου** (που δεν είναι μόνη). Ο ηθοποιός **Πάολο Παζολίνι** δολοφονήθηκε με μανία. Ο συγγραφέας **Κώστας Ταχτσής** βρέθηκε στραγγαλισμένος. Ο ηθοποιός **Μπομπ Κρέιν** σκοτώθηκε μάλλον με τρίποδο φωτογραφικής μηχανής. Ο ηθοποιός **Ραμόν Νοβάρο** δάρθηκε βάνουσα και τελικά πέθανε

από ασφυξία, πνιγμένος στο ίδιο του το αίμα. Ο **Τζο Όρτον**, θεατρικός συγγραφέας σκοτώθηκε χτυπημένος εννέα φορές στο κεφάλι με σφυρί. Ο σχεδιαστής μόδας **Τζιάνι Βερσάτσε**, σκοτώθηκε με δύο σφαίρες καθώς βρισκόταν στα σκαλιά της έπαυλής του στο Μαϊάμι. Το πιο γνωστό παρόμοιο θύμα ο **Ίππαρχος** το 514 π.Χ. Δυστυχώς, η αμαρτία πληρώνει "τοις μετρητοίς". (Περιέργως στους ομοφυλομανείς ανήκουν πολλοί καλλιτέχνες – **Μ. Άγγελος, Λ. ντα Βίντσι, Τσαϊκόφσκι, Ό. Ουάιλντ, Μ. Χατζηδάκης, Α. Εμπειρίκος, Μπέρνσταϊν** κ.ά.– όπως και πολλοί καλλιτέχνες συνοσίζονται στους κύκλους των υποστηρικτών τους).

Ο μητροπολίτης Πειραιώς πολύ ορθά επεσήμανε επίσης και τον άλλο σημαντικό παράγοντα για τον οποίο ελάχιστα ακούγονται, ότι δηλαδή οι άνθρωποι αυτοί «**χάριν της μανίας ικανοποίησεως της ψυχοπαθολογικής των εκτροπής εκμεταλλεύονται την ανάγκην και το εμπερίστατον ανισχύρων συνανθρώπων**».

«ΑΘΩΩΘΗΚΕ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΣΩΘΗΚΕ»

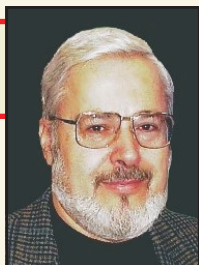
Κάπου στο διαδίκτυο διαβάσαμε τα εξής ενδιαφέροντα και άκρως ρεαλιστικά σχόλια, που μας οδήγησαν σε διάφορες σκέψεις:

«Ο Σερριανόπουλος πιάστηκε με ποσότητα [ναρκωτικών] και ήταν ελεύθερος... αλλά πέθανε ποιο γρήγορα και ανώδυνα... Ο κάθε χρήστης που είναι μέσα για μικροποσότητες, φτωχός και έξω από δικηγόρους, πεθαίνει κάθε στιγμή. Ο μηχανισμός της παροχής ανισότητας είναι το φιτίλι της βίας και της αδικίας... Καλός ηθοποιός αλλά τώρα δεν ζει. Όμως όλοι τον στήριξαν όταν τον πιάσανε... Με αγάπη του έδωσαν βήμα... για την συνέχεια που ήρθε... Γιατί; Δεν τον παρακολουθούσε κάποιος ειδικός, να

νοσηλευτεί... και τελικά να σωθεί... Αθώωθηκε αλλά δεν σώθηκε... Και τσουπ άλλη μια είδηση... Και τσουπ εμείς αλλάζουμε κανάλι... να δούμε την Ανίτα....»

Αθάνετε Έλληνα!

Ασφαλώς και δεν είναι όλοι οι πολίτες το ίδιο "ίσοι" έναντι του νόμου, ούτε κρίνονται όλοι το ίδιο από την κοινωνία αφού η διάθεση του κοινού αλλάζει τόσο εύκολα – ανάλογα με τα "ρεύματα" που διαμορφώνουν τα κανάλια της Τηλεόρασης και ο Τύπος. Ο λαός μας είναι αυτός που μετριέται από τα μηχανήματα της AGB. **Γιατί λοιπόν παραπονιόμαστε ύστερα για το κατάντημα της κοινωνίας μας;**

Εκ καρδίας

Τ

Σ' ευχαριστώ αδελφή μου!

Ηταν Κυριακή πρωί και με το αυτοκίνητο ηπναιόναμε στην Εκκλησία. Σε κεντρική διασταύρωση της πορείας μας η Αστυνομία είχε κλείσει το δρόμο επειδή λίγο πριν έγινε σοβαρή σύγκρουση αυτοκινήτου με δίκυκλο.

Στο κατάρωμα του δρόμου κείονταν τραυματισμένοι οι επιβάτες του δίκυκλου, ένας πατέρας κι ο μικρός του γιος. Ενόσω περίμεναν το ασθενοφόρο, οι αστυνομικοί μετρούσαν αποστάσεις και κατέγραφαν τις συνθήκες του ατυχήματος ενώ αριθμός περιεργών είχαν αρχίσει να συγκεντρώνονται. Σε μια στιγμή πρόσεξα σταθμευμένο στο πλάι του δρόμου το δικό σας αυτοκίνητο κι εσένα με τον άντρα σου να βρίσκεστε στο χώρο του ατυχήματος. Πολύς κόσμος, σκέφτηκα. Μόνο για να δυσκολεύουν το έργο των αρμοδίων...

Ύστερα, μόλις η Αστυνομία το επέτρεψε, συνέχισα την πορεία μου προς την εκκλησία και λίγο αργότερα, μαζί με τις ψαλμωδίες άκουσα έξω από την εκκλησία τη σειρήνα του ασθενοφόρου που έσπευδε να περισυλλέξει τους τραυματίες. «Πάνε να τους πάρουν», ψιθύρισα στη γυναίκα μου. «Μακάρι να μην είναι σοβαρά», είπα μέσα μου...

Αργότερα έμαθα ότι εσύ δεν ήρθες στην Εκκλησία αλλά συνόδεψες το μικρό τραυματισμένο παιδί μέχρι το νοσοκομείο, στάθηκες δίπλα του στη θέση της μάνας που έλειπε και σαν φύλακας άγγελος θα του κρα-

τούσες το χέρι μέσα στο κουβούκλιο του ασθενοφόρου ενώ εκείνο βογγούσε από τους πόνους του σακατεμένου ποδιού και των άλλων τραυμάτων του.

Επίσης έμαθα πως ξαναπήγες στο «Παίδων» για να μάθεις τι απόγινε με την εγχείρηση και μαζί με τον άντρα σου πήγατε στο άλλο νοσοκομείο όπου νοσηλεύθηκε ο τραυματίας πατέρας.

Νιώθω την ανάγκη να τα γράψω αυτά, αδελφή μου, όχι για να σου στερήσω το μισθό που υπόσχεται ο Θεός –εξάλλου οι αναγνώστες δεν ξέρουν το όνομά σου– αλλά για να σου πω ένα μεγάλο ευχαριστώ.

- Σ' ευχαριστώ, επειδή σκέφτηκες εκείνο που δεν σκέφτηκα εγώ.

- Σ' ευχαριστώ, που συ πορεύτηκες και το πρώτο και το δεύτερο μίλι, όχι της αγγαρίας αλλά της συμπάθειας.

- Σ' ευχαριστώ, επειδή μου θύμισες πως δεν είναι του θέλοντος ουδέ του τρέχοντος αλλά του ελεούντος Θεού.

- Σ' ευχαριστώ, που με απαλλάξες από μια ντροπή που θα ένιωθα, επειδή στο πρόσωπό σου ο λαός του Θεού έδειξε έναν άλλο τρόπο σκέψης και ΠΡΑΞΗΣ.

Ο Θεός να σ' έχει καλά αδελφή. Σ' ευχαριστώ!

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Η άλλη όψη...

Δεν είναι λίγοι οι χριστιανοί που αντιμετωπίζουν διάφορα διλήμματα που έντεχνα ή όχι, σκόπιμα ή μη, περνούν στις συνειδήσεις τους κάποιοι... Μια τέτοια περίπτωση αφορά τη λειτουργία του ανθρώπινου εγκέφαλου, αυτή μάλιστα που τον ξεχωρίζει από τα άλλα ζώα. Μιλάμε για την ΚΡΙΣΗ.

«**ΜΗ ΚΡΙΝΕΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΚΡΙΘΕΙΤΕ!**», λένε ορισμένοι επικαλούμενοι το λόγο του Χριστού (Ματθ. 7/ζ/1). Αν λοιπόν θέλεις να γλιτώσεις από την κρίση, ούτε εσύ να κρίνεις ό,τι βλέπεις γύρω σου.

Αλλά είναι αυτό σωστό;

Θα ήθελε κάποιος να μας εξηγήσει, τι σημαίνουν τα εξής λόγια που είπαν ο Ιησούς Χριστός – «**Μη κρίνετε κατ' όψιν, αλλά ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΑΝ ΚΡΙΣΙΝ ΚΡΙΝΑΤΕ**» (Ιωάν. 7/ζ/24) και ο απόστολος Παύλος – «**Τι με μέλει να κρίνω και τους έξω; ΔΕΝ ΚΡΙΝΕΤΕ ΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΣΩ;**» (Α' Κορ. 5/ε/12).

Προφανώς και δεν υπάρχει αντίφαση στο λόγο του Θεού. Αντίφαση υπάρχει μέσα στο μυαλό μας και τη σωστή ή όχι κατανόηση από εμάς των χωρίων που διαβάζουμε.

Οπως το χαρτονόμισμα της φωτογραφίας μας, που από τη μία πλευρά έμοιαζε με **ΑΛΗΘΙΝΟ 100δóλαρο**, όμως από την άλλη έγραφε πως ήταν διαφήμι-

ση, έτσι και πολλά εδάφια, αν τα δούμε

ΜΟΝΟΠΛΕΥΡΑ, μας οδηγούν σε λάθος συμπεράσματα.

Είναι λάθος ο κήρυκας που λέει στο Εκκλησίασμα μόνο ότι **ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΡΙΝΟΥΝ**. Αλλά το ίδιο λάθος είναι κι εκείνοι που δεν κάνουν άλλο παρά να **κατα-ΚΡΙΝΟΥΝ ΣΥΝΕΧΩΣ!**

Αν σήμερα καταντήσαμε να μη γνωρίζουμε τη διαφορά ανάμεσα στην **ΚΡΙΣΗ**, τη **ΔΙΑΚΡΙΣΗ** και την **ΚΑΤΑΚΡΙΣΗ**, γι' αυτό δεν ευθύνονται οι ιεροί συγγραφείς.

Αν οι άνθρωποι άλλα διαβάζουν και διάφορα καταλαβαίνουν, είναι ζήτημα σεβασμού απέναντι στο λόγο του Θεού. Και όταν κάποιοι "κόβουν και ράβουν" τα ιερά κείμενα έτσι ώστε να εξασφαλίζουν το **ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΟ** στη ζωή και τη διακονία τους, αυτό ελέγχεται για σκοπιμότητα και **για τούτο πρέπει να ΚΡΙΝΕΤΑΙ**.

Στον κόσμο μας μόνο οι πολιτικοί έχουν εξασφαλίσει ασυλία. Όλοι οι άλλοι κρινόμαστε, είτε μας το λένε είτε όχι.

Κυρίως όμως ΚΡΙΝΟΜΑΣΤΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟ! ☹

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τογ. Γραφείο
N. ΙΩΝΙΑΣ
Αριθμός Αδείας
2

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑΣ:
Τ.Ο. 53100 - 14210 N. ΙΩΝΙΑ

ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΩΘΕΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΑΦΕΙ
IF UNDELIVERED PLEASE RETURN